CENA NUMERU 40 GROSZY

Nr. 2. KRAKÓW, 15 KWIETNIA 1927. ROK VII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWODZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika urzędowego“ Kraków, Województwo, ul. Basztowa 22.

Należytości za poszczególne egzemplarze Dziennika należy przesyłać bezzwłocznie w drodze Pocztowej Kasy Oszczędności w Krakowie konto Nr. 402.022 Województwa w Krakowie z naznaczeniem „Dziennik Urzędowy“. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

TREŚĆ: Rozporządzenia Wydziału Prezydjalnego, Pracy i Opieki Społecznej, Przeniesienia, Obwieszczenia. — Ogłoszenia i t. p.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI

Wydział prezydjalny.

Kraków, dnia 23 lutego 1927.

L. Pr. 791.

W sprawie wręczenia odznaki „Krzyża Zasługi“ i dyplomu obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej.

„Na podstawie okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1927 r. Nr. 181/or. (Nr kolejny 8) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem z dnia 25 stycznia 1927 r. Nr. 128/27 (Nr. kolejny 22) oznajmiło, że przy wręczaniu odznaki Krzyża Zasługi i dyplomu winien być stosowany analogiczny ceremonjał, jak przy wręczaniu odznak orderu Odrodzenia Polski i dyplomu (część nieurzędowa „Monitora Polskiego“ Nr. 100 z dnia 2 maja 1923).“

Wojewoda w z. (—) *Dr.Morawski.* w. r.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.

Wydział Prezydjalny.

L. Pr. 994/27.

Kraków, dnia 22 lutego 1927.

Włodzimierz Mauve, konsul honorowy Szwecji — exequatur.

Do

a) *Wszystkich Panów Starostów,*
b) *Pana Prezydenta m. Krakowa,*
c) *Pana Dyrektora Policji w Krakowie.*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 16 lutego 1927 L. P. P. 262/27 oznajmiło, że Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej udzielił exequatur listom komisyjnym P. Włodzimierza Mauve, jako Konsula Honorowego Szwecji, na obszar Województw: Krakowskiego i Śląskiego z siedzibą w Katowicach.

O tem zawiadamiam P. T. z poleceniem użyczenia wymienionemu Konsulowi wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: w z. (—) *Dr. Morawski* w. r.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.

Wydział Prezydjalny.

L. Pr. 1205/1.

Kraków, dnia 6 marca 1927.

Eugenjusz O Kutzleb — exequatur.

Do

a) *Wszystkich PP. Starostów,*
b) *Pana Dyrektora Policji w Krakowie,*
c) *Pana Prezydenta m. Krakowa.*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 28 lutego 1927 Nr. PP. 412/27 oznajmiło, że Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej udzielił exequatur listom komisyjnym P. Eugenjusza O. Kutzleba jako Konsula Generalnego Honorowego republiki Paraguaju na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie.

O tem zawiadamiam Panów z poleceniem użyczenia wymienionemu konsulowi wszelkiej należytej po-

mocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: w z. (—) *Dr Morawski* w. r.

ODPIS.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Nr. O. B. — 159.

Warszawa, dnia 22 stycznia 1927.

Przedmiot: Opłaty stemplowe od umów, zawieranych przez urzędy panstwowe.

OKÓLNIK Nr. 19.

Do Wszystkich PP. Wojewodów, P. Kom. Rządu na m. st. Warszawę, oraz P. Naczelnika Urzędu do spraw mniejszości w Katowicach.

Nowa ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 (Dz. Ustaw Nr. 98 p.570), która weszła w życie w dniu 1 stycz. 1927 zmienia prawo dotychczasowe również w zakresie norm specjalnych, tyczących się opłat od *umow zawieranych przez urzędy państwowe.*

Okólnikiem z dnia 8 stycznia b. r., Nr. DP. 0/3/VII Ministerstwo Skarbu podało wyjaśnienia, zawierające najpotrzebniejsze w tej dziedzinie wskazówki, a mianowicie:

I. Skarb Rzeczypospolitej zasadniczo nie jest zwolniony od opłat stemplowych; rownież nie są zwolnione od opłat stemplowych państwowe zakłady i przedsiębiorstwa, będące odrębnemi osobami prawnemi pisma, wymienione w ustawie o opłatach stemplowych jako podlegające opłacie, są tylko w przypadkach wyjątkowych zwolnione od opłat z tego tytułu, że wiążą się z czynnościami urzędów państwowych, względne państwowych zakładow i przedsęborstw, mianowicie nie podlegają oplacie templowej;

a) *obligacje,* oraz innego rodzaju *obligi* Skarbu Rzeczypospolitej, oraz polskich państwowych zakładów i przedsiębiorstw będących odrębnemi osobami prawnemi; jeżeli Skarb Rzeczypospolitej, albo państwowy zakład lub państwowe przedsiębiorstwo, będące odrębną osobą prawną zaciąga pożyczkę w obligacjach (Listach zastawnych, obligacjach fundowanych), to nie tylko oblig (skrypt dłużny), stwierdzający otrzymanie pożyczki w obligacjach, ale również same obligacje, w których pożyczka została wypłacona, są wolne od opłaty stemplowej (art. 120, punkt 1 i 2);

b) *pełnomocnictwo* udzielone przez Skarb Rzeczypospolitej (art. 112, punkt 3);

c) wystawione przez Skarb Rzeczypospolitej *pokwitowania,* oraz zezwolenia na *wykreślenie* wpisu w księdze wieczystej, t. j. w księdze hipotecznej, gruntowej, górniczej, kolejowej, naftowej (art 137, punkt 8, art. 139);

d) podania, wnoszone przez urzędy państwowe imieniem Skarbu Rzeczypospolitej (art. 144, punkt 1);

e) *świadectwa urzędowe,* wydawane urzędom państwowym w sprawach, tyczących się Skarbu Rzeczypospolitej (art. 160, punkt 3 w związku z punktem 1 art. 144, z wyjątkiem wtóropisów, odpisów, i wyciągów), które podlegają opłatom, przewidzianym w artykule 157).

W przypadkach, wymienionych wyżej w punkcie „a", są zwolnione od opłat: Skarb Rzeczypospolitej, oraz polskie państwowe zakłady i przedsiębiorstwa, będące odrębnemi osobami prawnemi. Natomiast w przypadkach, wymienionych w punktach „c"—„e" uwolnienie od opłaty jest przyznane tylko Skarbowi Rzeczypospolitej, a nie służy zakładom i przedsiębiorstwom państwowym, będącym odrębnemi osobami prawnemi (poza przypadkami. wymienionymi niżej w punktach „f", „g", „h");

f) dalszy wyjątek zachodzi co do państwowych zakładów szkolnych, będących odrębnemi osobami prawnemi. Zakłady te, w szczególności szkoły akademickie (art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 494), są zwolnione od opłat stemplowych we wszystkich przypadkach wymienionych wyżej w punktach „a"—„e", (a zatem są w tej dziedzinie zrównane ze Skarbem Rzeczypospolitej), a *nadto* są one *osobiście* zwolnione od opłaty, gdy zawierają umowę, *obustronnie obowiązującą,* a podlegającą opłacie procentowej, (art. 16), kontrahent zaś, który z państwowym Zakładem szkolnym, będącym odrębną osobą prawną, zawiera umowę, obustronnie obowiązującą, ma zapłacić *tylko połowę opłaty* procentowej;

g) wolne są od opłaty stemplowej: pisma, tyczące się nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa lub przez Państwowy Bank Rolny na zasadzie przepisów o reformie rolnej (art. 54, punkt 2);

h) pisma stwierdzające sprzedaż przedmiotów *monopolu* państwowego, tudzież rachunki i inne pisma, stwierdzające wykonanie takiej umowy — jeżeli monopol jest bądź sprzedawcą, bądź kupującym (art. 69, punkt 2 i art. 73, punkt 3).

Poza przypadkami wyjątkowymi wymienonymi wyżej w punktach „a"—„h", państwo polskie, jako takie, nie jest zwolnione od opłat stemplowych.

W szczególności więc, gdy Skarb Rzeczypospolitej lub przedsiębiorstwo państwowe nabywa lub sprzedaje nieruchomości (poza przypadkiem, wymienionym w punkcie „g"), albo zawiera umowę najmu, ma być uiszczona *pełna* opłata.

II. Jeżeli bądź urząd państwowy, działający imieniem Skarbu Rzeczypospolitej lub jako zarządca majątku niepaństwowego, bądź zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa zawiera umowę, która podlega opłacie stemplowej, to co do sposobu i terminu uiszczenia opłaty obowiązują zasady następujące:

1) W razie zawarcia umowy w formie aktu *notarjalnego* przed notarjuszem, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej lub pruskiej, jak również w razie zawarcia umowy w formie pisma, uwierzytelnionego przez notarjusza, który ma siedzibę na tym obszarze, opłatę wymierza i pobiera notarjusz (art. 27 i 28),

2) W razie zawarciau mowy w formie aktu sądowego opłatę wymierza bądź kancelarja sądowa, bądź urząd skrbowy według zasad ogólnych, podanych w art. 30 i 31, oraz w punkcie 2 art. 33.

3) We wszystkich innych przypadkach opłatę stemplową wymierza *urząd państwowy, względnie zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa, który zawarł daną umowę.*

Urząd państwowy (względnie zarząd [1]) państwowego zakładu przedsiębiorstwa) ma zatem wymierzyć opłatę:

a) jeżeli umowę zawarto w formie aktu ściśle prywatnego, t. j. nie sporządzonego ani w formie notarjalnej, ani w formie sądowej, ani też nieuwierzytelnionego notarjalnie lub sądownie;

b) jeżeli zawarcie umowy stwierdzono pismem, na którem podpisy uwierzytelnione *sądownie;*

c) jeżeli umowę stwierdza akt *notarjalny* sporządzony przed notarjuszem, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnicy austrjackiej, albo akt, na tymże obszarze uwierzytelniony przez notarjusza.

Opłatę, wymierzoną przez urząd, który zawiera umowę, należy uiścić: znaczkami stemplowymi, jeżeli opłata nie przewyższa 50 złotych, jeżeli opłata przewyższa 100 zł., gdy zaś opłata wynosi więcej niż 50 zł., lecz nie więcej niż 100 zł., to może być uiszczona bądź znaczkami stemplowemi, bądź gotówką (par. 18, punkt „g" rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713).

Opłata ma być uiszczona — przez dostarczenie znaczków stemplowych urzędowi, zawierającemu umowę, względnie przez zapłacenie gotówką w kasie skarbowej — zasadniczo *przed podpisaniem umowy* przez urząd.

Jeżeli ważnośc umowy zależy od zatwierdzenia przez władzę wyzszą, to opłatę można uiścić przed umieszczeniem klauzuli zatwierdzenia na piśmie, stwierdzającem zawarcie umowy.

Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona *znaczkami stemplowemi,* to urząd zawierający umowę, nakleja znaczki na tym egzemplarzu pisma, stwierdzającego umowę, który ma pozostać w urzędzie — a mianowicie bezpośrednio po swoim podpisie (stwierdzającym zawarcie umowy), względnie bezpośrednio po klauzuli, stwierdzającej zatwierdzenie przez władzę wyzszą. Znaczki mają być naklejone w ten sposób, aby między niemi możliwie nie było odstępów. Następnie należy skasować znaczki stemplowe zapomocą pieczęci urzędowej, a mianowicie w ten sposób, aby na każdym znaczku był jeden odcisk, znajdujący się częściowo na znaczku, częściowo zaś przechodzący na papier lub na znaczek sąsiedni. Bezpośrednio po znaczkach stemplowych ma być umieszczone zaświadczenie o wymiarze, w formie następującej:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie . . . . . . zł. gr. słowami . . . . ., a mianowicie od . . . . . zł. . . . gr. . . . . proc. (art. . . . . . u. o: s. [2]) i skasowano znaczki stemplowe w wymierzonej kwocie.

. . . . dnia . . . . 19 . . . r."

Urząd, który zawarł umowę umieszcza zaświadczenie o wymiarze również na tym egzemplarzu pisma, który jest *przeznaczony dla współkontrahenta.* Zaświadczenie to ma być ułożone w formie następującej: „Opłatę stemplową wymierzono w kwocie zł. . . . gr. . . . słowami . . . ., a mianowicie od . . . . . zł.gr. . . . . proc. (art. . . . . u: o: s:) i uiszczono znaczkami stemplowemi, umieszczonemi na egzemplarzu przechowanym w aktach urzędowych.

. . . . dnia . . . . 19 . . . r.

Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona *gotówką,* to urząd, zawierający umowę sporządza deklarację w następującej formie: „L. . . . . . .

DEKLARACJA

celem uiszczenia opłaty stemplowej w kwocie . . . . . . zł. . . . . . gr. słowami . . . . . . wymierzonej przez . . . . [3]) od umowy z . . . . . [4]) o . . . . . [5]).

. . . . dnia . . . . . 19. . . r

Pieczęć urzędowa: Podpis i stanowisko służbowe [6])

Urząd, zawierający umowę, skierowuje tę deklarację do kasy skarbowej, od której po uiszczeniu opłaty otrzymuje pokwitowanie, powtarzające dosłownie określenie pisma, podanego w deklaracji (§ 38 rozporządzenia wykonawczego) Urząd, zawierający umowę, załącza pokwitowanie kasowe do tego egzemplarza umowy, który pozostaje w urzędzie i umieszcza zarówno na tym egzemplarzu jakoteż na owym, który jest przeznaczony dla współkontrahenta, zaświadczenie o wymiarze w następującej formie:

„Opłatę stemplową, wymierzono w kwocie . . . . zł. . . . . gr. słowami . . . . . . a mianowicie od . . . . zł. . . . . gr. . . .% (art . . . , u, o, s,) i uiszczono w kasie skarbowej w . . . . . . dnia . . . . . (poz. dz, przych. . . . .)

. . . . dnia . . . . . 19: : r,

Wszystkie zaświadczenia o wymiarze mają być zaopatrzone w pieczęć urzędową, oraz podpis, z wymienieniem stanowiska służbowego — tudzież w datę tego dnia, w którym egzemplarz, przeznaczony dla współkontrahenta, zostaje mu wręczony lub datę, ile możności zbliżoną do dnia wręczenia owego egzemplarza. —

Jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzaniu pisma i nie jest też znana najniższa ilość świadczenia ani nie zostaje wypłacona zaliczka (art. 9 ust. o opłatach stemplowych) to urząd zawierający umowę umieszcza zarówno na egzemplarzu umowy, pozostającym w urzędzie, jakoteż na tym, który jest przeznaczony dla współkontrahenta, zaświadczenie następujące: „Opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 ustawy o opłatach stemplowych).

. . . . . dnia . . . . 19. ."

W przypadku, wymienionym w ustępie poprzednim, urząd jednocześnie z doręczeniem egzemplarza umowy doręcza współkontrahentowi decyzję, w której oznajmia mu, że opłata stemplowa ma być uiszczona ratami, w miarę wykonywania zobowiązania. W de-

[1]) W dalszym ciągu wyrażenie „urząd" oznacza również zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa.

[2]) Skrót u. o. s. oznacza ustawę o spłatach stemplowych,

[3]) nazwa i siedziba urzędu, zawierającego umowę,

[4]) nazwisko i imię, względnie firma lub nazwa współkontrahenta,

[5]) przedmiot umowy.

[6]) Na czas obowiązywania nadzwyczajnego dodatku 10%-go wzór niniejszy ulega nieznacznej zmianie, o czem niżej w rozdziale V

cyzji tej (§ 74 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych), należy podać: *a)* terminy, w których mają być uiszczone poszczególne raty, *b)* sposób obliczenia podstawy wymiaru każdej raty, *c)* stopę opłaty z powołaniem się na odpowiedni przepis ustawy o opłatach stemplowych, *d)* sposób uiszczenia. —

Co do sposobu uiszczenia należy odróżnić, która ze stron umawiających się jest na mocy umowy obowiązana do wypłacania sum pieniężnych. Jeżeli stroną, obowiązaną do wypłacania sum pieniężnych jest urząd, zawierający umowę (n. p. jako kupujący, albo biorący w najem), to urząd *potrąca* poszczególne raty opłaty od poszczególnych rat należności umownej. — Jeżeli przeciwnie, kontrahent drugi ma na mocy umowy wpłacać sumy pieniężne do kasy państwowej, to przy każdej racie tego świadczenia pieniężnego ma wnieść do tej samej kasy państwowej odpowiednią ratę opłaty.

Jeżeli wprawdzie świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzaniu pisma, ale jest znana najniższa ilość świadczena, albo zostaje wypłacona zaliczka (art. 9, ustęp drugi, ustawy o opłatach stemplowych) to urząd zawierający umowę wymierza na razie opłatę tymczasową według ilości najniższej, względnie według zaliczki i zarazem zastrzega uiszczenie reszty opłaty ratami, w miarę wykonania zobowiązania. Urząd ma zatem — stosownie do wysokości opłaty tymczasowej — bądź skasować znaczki stemplowe, bądź zarządzić uiszczenie opłaty tymczasowej gotówką i zarazem doręczyć współkontrahentowi decyzję w przedmiocie uiszczenia reszty opłaty ratami. Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego zawarcie umowy, urząd umieszcza zaświadczenie o wymiarze według zasad wyżej podanych — z tą zmianą, że po wyrazach „a mianowicie od" należy wstawić wyrazy: „ilości najniższej, wynoszącej", względnie „zaliczki wynoszącej", oraz przy końcu dodać zdanie następujące: „Reszta opłaty zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 ustawy o opłatach stemplowych".

W niektórych przypadkach opłata może być uiszczona ratami, jakkolwiek świadczenie, które ma służyć za podstawę wymiaru, jest ściśle określone. — W szczególności: Jeżeli rozmiar świadczenia jest oznaczony *za jednostkę czasu* (rok, miesiąc i t. p.), to podstawę wymaru ustala się, mnożąc wartość świadczenia rocznego przez tę ilość lat (lub ich części), przez którą ma trwać zobowiązanie (art. 10, punkt „b"). Jeżeli w takim wypadku zobowiązanie ma trwać dłużej niż pięć lat, to urząd zawierający umowę ma na żądanie współkontrahenta wymierzyc na razie opłatę tymczasową za pierwszy okres pięcioletni; po upływie tego okresu wymierza się opłatę za drugi okres pięcioletni i tak postępuje się w dalszym ciągu aż do wygaśnięcia zobowiązania (art. 11). Urząd może zastosowac postępowanie powyższe nawet wówczas, gdy współkontrahent tego nie żąda. Okres ostatni może być oczywiście krótszy niż 5 lat np. w razie zawarcia umowy na lat 8 lub 12. Postępowanie, o którem mowa można zastosować np. w razie zawarcia umowy najmu lub dzierżawy na czas dłuższy niż pięć lat.

W przypadkach, opisanych w ustępie poprzednim, zaświadczenie o wymiarze ma być umieszczone na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego umowę, tylekroć, ile razy następuje wymiar opłaty za okres pięcioletni (względnie też przy wymiarze za okres ostatni, krótszy niż 5 lat). Po wyrazach „a mianowicie od" należy wstawić wyrazy „należności za czas od ...do... wynoszącej".

Osobna instrukcja, która zostanie ułożona w porozumieniu z Najwyższą Izbą kontroli, określi sposób czuwania nad prawidłowem uiszczaniem poszczególnych rat opłaty stemplowej w przypadkach odroczenia płatności (przy świadczeniach nieokreślonych i przy wymiarach pięcioletnich), oraz ustali procedurę potrącenia owych rat i ich przelewu na rachunek budżetu Ministerstwa Skarbu.

III. Od wymiaru opłaty stemplowej, dokonanego przez urząd, który zawarł umowę, może współkontrahent wnieść na ręce tegoż urzędu *odwołanie* w ciągu miesiąca od daty zaświadczenia o wymiarze (art. 46 i 47 u. o. s., oraz § 93 punkt „h" rozporządzenia wykonawczego). Odwołujący się ma do odwołania załączyć bądź doręczony mu egzemplarz umowy, bądź jego odpis uwierzytelniony (art. 47). Urząd, który zawarł umowę, przesyła odwołanie wraz ze swoją opinją tej izbie skarbowej, w której okręgu ma siedzibę (art. 47). Izba skarbowa zawiadamia o swem rozstrzygnięciu odwołującego się, oraz urząd, który wymierzył opłatę.

IV. W tym ustępie udziela się wyjaśnień o należności i wysokości opłat stemplowych przy tych tranzakcjach, które są najczęstsze, a mianowicie przy umowach o dostawę (czyli sprzedaż rzeczy ruchomych), oraz przy umowach o robotę.

W tej dziedzinie należy odróżnić dwa rodzaje pism, pisma, stwierdzające *zawarcie* umowy i pisma, stwierdzające *wykonanie* umowy. Myślą przewodnią odnośnych przepisów ustawy o opłatach stemplowych (art. 3,66—74,90, 91, oraz 136—138 jest zasada, że przy jednej tranzakcji, mającej za przedmiot dostawę lub robotę, opłata procentowa należy się tylko *raz jeden* bez względu na ilość pism, wiążących się z tą tranzakcją. Opłata procentowa ma być pobrana bądź przy jednem z pism stwierdzających zawarcie umowy, bądź przy jednem z pism, stwierdzających wykonanie umowy. Przy którem piśmie należy pobrać opłatę w przypadku poszczególnym, nie jest oczywiście pozostawione uznaniu urzędu zawierającego umowę, lecz ma być rozstrzygnięte według następujących norm, podanych w ustawie:

A) PISMA STWIERDZAJĄCE ZAWARCIE UMOWY.

Pismo takie podlega opłacie stemplowej (w myśl punktu 4 art. 69, oraz w myśl punktu 4 art. 91) tylko w przypadkach następujących:

1) gdy zostało sporządzone w formie aktu notarjalnego lub sądowego, albo notarjalnie lub sądownie uwierzytelnionego;

2) gdy umowę zawarto w formie aktu ściśle prywatnego (t. j. nie sporządzonego, ani w formie notarjalnej, ani w formie sądowej, ani też uwierzytelnionego notarjalnie lub sądownie) jeżeli pismo takie jest *podpisane przez obie strony.*

Jeżeli zaś akt ściśle prywatny jest podpisany *tylko przez jedną stronę* to podlega opłacie stemplowej tylko wówczas, gdy:

3) żadna ze stron umawiających się nie prowadzi przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu, albo przedsiębiorstwu, które jest ustawowo zwolnione od tego podatku [1]) n. p. gdy urząd państwowy, nie sprawujący zarządu przedsiębiorstwa państwowego, zawiera umowę z rolnikiem o dostawę produktów rolnych;

4) gdy wprawdzie bądź jedna strona, bądź obie strony prowadzą przedsiębiorstwo, określone tylko w punkcie 3, atoli dana umowa o dostawę lub robotę nie wchodzi w zakres owego przedsiębiorstwa.

Z powyższego wynika, że jeżeli choćby tylko jedna ze stron umawiających się, prowadzi przedsiębiorstwo, określone w punkcie 3, a dana umowa o dostawę lub robotę wchodzi w zakres swego przedsiębiorstwa, *to pismo*, stwierdzające *zawarcie* umowy, a sporządzone w formie aktu ściśle prywatnego, *tylko przez jedną stronę podpisanego*, nie podlega opłacie stemplowej. Zasadę tę stosuje się nietylko wówczas, gdy sporządzono tylko jedno pismo (podpisane przez jedną stronę, a wręczone stronie drugiej), lecz także wtedy, gdy umowa przyszła do skutku *drogą wymiany pism* (listów), z których każde jest podpisane tylko przez jedną stronę.

Oferta zasadniczo nie podlega opłacie, gdyż sama przez się nie stwierdza zawarcia umowy. Podlega opłacie tylko wyjątkowo, a mianowicie, gdy jest sporządzona w formie, podanej wyżej w punkcie 1 niniejszego działu (A) i zarazem wartość przedmiotu przewyższa 100 zł., w takim razie opłata przy wartości nie przewyższającej 1000 zł. wynosi 1 zł. przy wartości wyższej niż 1000 zł. opłata wynosi 3 zł. (art. 139).

Przyjęcie oferty podlega opłacie, gdy zachodzi jeden z warunków, podanych wyżej w punktach 1, 3, lub 4 niniejszego działu A. *W braku tych warunków, przyjęcie* oferty podlega opłacie tylko wówczas, gdy jest umieszczone na tym samym papierze, na którym jest wypisana oferta (wtedy bowiem zachodzi warunek, podany wyżej w punkcie 2). —

„*Zamówienie*" („zapotrzebowanie") jeżeli następuje z powołaniem się na otrzymaną ofertę, podlega zasadom, podanym w ustępie poprzednim co do przyjęcia oferty. W braku takiego powołania się zamówienie należy uważać za ofertę.

Przyjęcie zamówienia, stoi narówni z zamówieniem, dokonanem z powołaniem się na otrzymaną ofertę.

B) PISMA, STWIERDZAJĄCE WYKONANIE UMOWY

W myśl art. 72, 73 i 90 zgodnie z zasadą przewodnią, podaną na czele niniejszego rozdziału (IV), pismo, stwierdzające wykonanie umowy, podlega opłacie tylko w przypadkach następujących:

a) gdy nie zostało sporządzone żadne pismo, stwierdzające zawarcie umowy, t. j. gdy umowę zawarto ustnie.

b) gdy wprawdzie zostało sporządzone pismo, stwierdzające zawarcie umowy, ale pismo to — w braku warunków wymienionych wyżej w dziale A, w punktach 1—4 — nie podlega opłacie.

Najbardziej typowem pismem stwierdzającem wykonanie umowy, jestt *rachunek*, t. j. pismo, sporządzone przez sprzedawcę (dostawcę) lub przez osobę, która zobowiązała się do wykonania roboty, stwierdzającej całkowite lub częściowe wykonanie umowy przez wystawcę rachunku i wymieniające należność za dostarczone rzeczy ruchome lub wykonane roboty (bez względu na to, czy wystawca rachunku podpisał go lub czy swe nazwisko, albo firmę uwidoczni w inny sposób, np. zapomocą pieczątki lub przez wystawienie rachunku na papierze firmowym).

Jeżeli w przypadku poszczególnym ani nie sporządzono pisma, stwierdzającego *zawarcie* umowy, a podlegającego opłacie, ani nie wystawiono rachunku, ale sporządzono *potwierdzenie odbioru* towarów, względnie potwierdzenie wykonania roboty, wymieniające zarazem należność za towary, względnie za robotę, w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie *procentowej*.

Jeżeli wreszcie nie sporządzono ani pisma, podlegającego opłacie według działu *A)*, ani rachunku, ani potwierdzenia odbioru towarów, względnie potwierdzenie wykonania roboty, ale sporządzono potwierdzenie odbioru *ceny* z zanaczaniem, że otrzymano je za dostarczone towary, względnie potwierdzenie odbioru *wynagrodzenia* z zaznaczeniem, że otrzymano je za wykonane roboty, w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie procentowej.

Z powyższego wynika, że jeżeli nie sporządzono pisma, stwierdzającego zawarcie umowy i podlegającego opłacie procentowej, ale sporządzono co do tej samej należności kilka pism stwierdzających wykonania umowy (np. kilka rachunków równobrzmiących i nadto potwierdzenie odbioru towaru, oraz potwierdzenie odbioru ceny), to opłata procentowa należy się tylko przez *jeden* tylko raz, a mianowicie od pisma *pierwszego*.

C) WYSOKOŚĆ OPŁATY

1) Opłata *procentowa* wynosi — bez względu na to, czy opłacie podlega w przypadku poszczególnym pismo, stwierdzające zawarcie umowy, czy pismo stwierdzające wykonanie umowy.

a) w przypadkach kupna lasu na *wyrąb* — zawsze 1% od sumy należności;

b) w innych przypadkach, jeżeli którakolwiek ze stron umawiających się zawarła umowę w *zakresie swego przedsiębiorstwa*, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku, 0.2% d sumy należności;

c) jeżeli zaś dana umowa co do żadnego z kontrahentów nie *wchodzi* w zakres swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku, — 1% od sumy należności.

Nie pobiera się opłaty, gdy należność za dostarczone towary, lub wykonane roboty nie przewyższa 20 zł.

W razie wykonywania umowy *częściami* (częściowego dostarczania towarów, częściowego wykonywania roboty, częściowego płacenia ceny i sporządzania pism rachunków i t. p.), z których każde stwierdza

---

[1]) Przedsiębiorstwa ustawowo zwolnione od podatku przemysłowego wymieniają: art. 3, oraz art. 95 punkt 1 ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P.) Nr. 79, poz. 550).

wykonanie pewnej części zobowiązania, należy przy każdem takiem piśmie uiścić opłatę, odpowiadającą odnośnej części.

2) OPŁATA STAŁA.

Rachunek bądź podlega opłacie procentowej, bądź nie podlega żadnej opłacie. To samo dotyczy potwierdzeń wykonania roboty.

Natomiast od potwierdzenia odbioru towarów, jak również od potwierdzenia ceny (wynagrodzenia) jeżeli ono nie podlega opłacie procentowej, a wartość przedmiotów których odbiór się potwierdza, przewyższa 50 złotych, należy uiścić opłatę w wysokości 20 groszy (art. 136).

Pokwitowanie, umieszczone na rachunku, a tyczące się należności, stwierdzonej rachunkiem, nie podlega opłacie.

D) SPOSÓB UISZCZENIA.

Sposób uiszczenia opłaty od pisma, stwierdzającego zawarcia umowy został podany wyżej w rozdziale II.

Opłatę od pisma, stwierdzającego wykonanie umowy, należy uiścić bądź znaczkami stemplowemi, bądź gotówką, według zasady podanej wyżej w rozdziale II.

Uiszczenie *znaczkami stemplowemi* następuje (w myśl art. 74 i 138 drogą skasowania ich przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami pisma, albo datą skasowania i nazwiskiem lub firmą kasującego. W razie jednak wydania rachunku lub pokwitowania z księgami grzbietowej z pozostawieniem talonu, nakleja się znaczki stemplowe na linji, oddzielającej talon od pisma, przeznaczonego do wycięcia; znaczek stemplowy należy nakleić pionowo w ten sposób, aby jego część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi, po wycięciu pisma lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, a prawa na wydanem piśmie (§ 47 rozporządzenia wykonawczego). W razie wydania rachunku lub pokwitowania z księgi grzbietowej z pozostawieniem kopji nakleja się znaczki stemplowe na kopji, pozostającej w księdze i kasuje się je przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu, albo datą skasowania, oraz, nazwiskiem lub firmą kasującego. Na wydanem piśmie należy (zapomocą pisma lub pieczęci) stwierdzić uiszczenie opłaty, wymieniając jej kwotę n. p. słowami „Opłatę stemplową . . . . . . zł. . . . gr. uiszczono znaczkami stemplowemi na kopji"

Uiszczenie gotówką opłaty od pisma, stwierdzającego wykonanie umowy może nastąpić w sposób trojaki (art. 24 i 25 ustawy o opłatach stemplowych, oraz §§ 34, 35, 37 i 38 rozporządzenia wykonawczego):

a) przez przedstawienie owego pisma urzędowi skarbowemu i uiszczeniu w kasie skarbowej kwoty wskazanej w „poleceniu poboru", które sporządza urząd skarbowy; w tym wypadku kasa skarbowa umieszcza pokwitowanie i na piśmie, podlegającem opłacie;

b) przez wpłacenie odnośnej kwoty w kasie skarbowej bez poprzedniego udania się do urzędu skarbowego, a na podstawie deklaracji; w tym wypadku kasa skarbowa nie umieszcza pokwitowania na piśmie podlegającem opłacie, lecz wydaje na zwyczajnem blankiecie pokwitowanie, w którem powtarza dosłownie treść deklaracji;

c) w ten sposób, że urząd, któremu rachunek został przedstawiony celem wyasygnowania należności, potrąca z tej należności kwoty opłaty i następnie przelewa ją na rachunek Ministerstwa Skarbu.

V. NADZWYCZAJNY DODATEK 10%-OWY.

(Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 roku Dz. U. R. P. Nr. 121 poz. 697, oraz §§ 2, 3 i 4 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 27 grudnia 1926 Dz. U. R. P. Nr. 130 poz. 780).

W roku 1927 należy przy uiszczaniu opłat stemplowych *gotówką* ustalać wysokość opłaty w ten sposób, że do kwoty obliczonej według ustawy o opłatach stemplowych dolicza się 10%.

Natomiast w razie uiszczenia zapomocą znaczków *stemplowych* ich wartość nominalna ma odpowiadać ściśle kwocie, obliczonej według ustawy i opłatach stemplowych. Uiszczenie bowiem nadzwyczajnego 10-procentowego dodatku nastąpiło już przy zakupie znaczków.

W *deklaracji* przeznaczonej dla kasy skarbowej np.(wyżej rozdział II), należy po wyrazach „opłaty stemplowe" wstawić wyrazy wraz z dodatkiem 10-procentowym". W tej deklaracji nie wymienia się oddzielnie opłaty właściwej i dodatku nadzwyczajnego; należy więc po wyrazach „kwocie", oraz po wyrazie „słowami" wstawić kwotę *łączną* wynikającą z zesumowania opłaty właściwej i dodatku 10-procentowego.

W *zaświadczeniu o wymiarze należy* (oczywiście tylko w przypadku uiszczenia gotówką);

a) po wyrazach „w kwocie", oraz po wyrazie: „słowami" wpisać kwotę *łączną*, wynikającą z zesumowania opłaty właściwej i dodatku 10-procentowego;

b) po nawiasie („Art. . . . . . u. o. s.") wstawić wyrazy: „oraz dodatek 10-procentowy . . . . . zł. . . . . groszy".

Powyższe podaje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do wiadomości i stosowania.

(—) *Robaczyński*, naczelnik wydziału.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L. Pr./Bg. — 1927 ex 1927.

Kraków, dnia 9 lutego 1927 r.

OKÓLNIK Nr. 26.

Wszystkim Panom Starostom okręgu administracyjnego województwa

KRAKOWSKIEGO,

Państwowym Urzędom pośrednictwa Pracy w Białej, Nowym Sączu, Krakowie i Oświęcimiu,

MAGISTRATOWI KRÓL. STOŁ. MIASTA KRAKOWA

udziela się do wiadomości zastosowania się.

Wojewoda w z. (—) *Dr. Morawski* w. r.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa, 25 lutego 1927 r.

Nr. OB. 823.

Przedmiot: Opłaty stemplowe od umów, zawieranych przez urzędy państwowe.

OKÓLNIK Nr. 52.

Do Wszystkich PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Naczelnika do spraw mniejszości w Katowicach, oraz Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 22 stycznia b. r. Nr. OB. 185 (kol 19), ogłoszonego w niniejszym Dzienniku Urzędowym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania następującą udzieloną przez Ministerstwo Skarbu wykładnię przepisów, tyczących się opłat stemplowych od umów, zawieranych przez urzędy państwowe.

W myśl art. 66 i 67 ustawy o opłatach stemplowych podlegają opłacie pisma, stwierdzające zawarcie umowy o sprzedaż rzeczy ruchomych. W myśl art. 90 tejże ustawy podlegają opłacie pisma, stwierdzające zawarcie umowy o świadczenie usług. Wreszcie w myśl art. 72 i 90 podlegają opłacie, rachunki i inne pisma, stwierdzające wykonanie umowy o sprzedaż, względnie o świadczenie usług. Koniecznym zatem warunkiem wymagalności opłat, przewidzianych w art. 66, 67 72 i 90 ustawy o opłatach stemplowych, jest istnienie *umowy*. Umowa jest zgodnym objawem woli dwóch (lub więcej) osób; osoba, zawierająca umowę (kontrahent), wypowiada wolę bądź sama, bądź w ten sposób, że za nią działa inna osoba; ta inna osoba występuje w takim razie jako zastępca ustawowy, albo jako pełnomocnik lub jako organ kontrahenta (osoba prawna może zawrzeć umowę tylko w ten sposób, że za nią wypowiada wolę osoba fizyczna, będąca organem osoby prawnej).

Z powyższego wynika, że niema mowy, jeżeli wprawdzie dwie osoby fizyczne złożyły zgodne oświadczenia (w ten sposób, że jedna z nich przyjęła bez zmiany propozycję drugiej, ale obie uczyniły to w imieniu tej samej osoby, jako jej pełnomocnicy lub jej organa, wtedy bowiem mamy do czynienia z objawem woli jednej tylko osoby działającej za pośrednictwem dwóch osób, jako swych pełnomocników lub organów.

Niema więc umowy i nie należy się żadna z opłat, przewidzianych w art. 66, 67, 72 i 90, gdy tranzakcja, mająca za przedmiot odpłatne dostarczenie towarów lub odpłatne świadczenie usług, przyszła do skutku między dwoma przedsiębiorstwami, będącemi własnością tej samej osoby fizycznej lub prawnej lub między dwoma oddziałami tego samego przedsiębiorstwa np.:

1) gdy spółka akcyjna jest właścicielką kopalni węgla i fabryki maszyn i jeżeli ta fabryka pobiera węgiel z owej kopalni, będącej własnością tej samej spółki akcyjnej i za to płaci zarządowi owej kopalni lub jeżeli na odwrót kopalnia otrzymała maszynę z fabryki, będącej własnościlą tej samej spółki i za to płaci zarządowi fabryki;

2) gdy gmina jest właścicielką gazowni i elektrowni — jeżeli gazownia otrzymuje prąd elektryczny z elektrowni gminnej i jej za to płaci;

3) gdy tranzakcje, mające za przedmiot odpłatne dostarczenie towarów lub odpłatne świadczenie usług dokonywują się między organami tego samego przedsiębiorstwa: między centralną a oddziałem lub między dwoma oddziałami; także wtedy nie należy się opłata stemplowa, gdy centrala znajduje się zagranicą a oddział w kraju;

4) gdy przedsiębiorstwo państwowe, niebędące odrębną osobą prawną, a zatem będące własnością Skarbu Rzeczypospolitej, dostarcza towary bądź urzędowi pastwowemu, nie będącemu przedsiębiorstwem bądź innemu przedsiębiorstwu państwowemu, również nie będącemu odrębną osobą prawną; w tych bowiem przypadkach przedsiębiorstwo, będące własnością Skarbu Rzeczypospolitej, otrzymuje odpłatę za dostarczone towary z tegoż Skarbu.

Do punktu 4 wyjaśnia się, że obecnie tylko następujące zakłady i przedsiębiorstwa państwowe są odrębnemi osobami prawnemi:

a) zakłady: szkoły akademickie (art. 5 i 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 494, oraz ustawa z dnia 13 lutego 1924 r.. Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 185), Konserwatorjum Muzyczne w Warszawie (art. 6 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. Nr. 15, poz 214), Szkoła Stuk Pięknych w Warszawie (art. 3 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 197, Liceum Krzemienieckiego (par. 4 rozporządzenia z dnia 10 sierpnia 1922 Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 626), Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach (art 2 ustawy z dnia 28 października 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 93. poz. 684), fundusz kwaterunku wojskowego (art. 16 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681).

b) przedsiębiorstwa: Państwowy Monopol Tytoniowy (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 65. poz 507; §§ 3 i 4), Państwowy Monopol Spirytusowy(Dz. U. R. P. z 1925, Nr. 102. poz. 720: art. 2), Państwowy Monopol Zapałczany (art. 11 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 83. poz. 561). Bank Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 382 z 1924 r.; art. 3), Pocztowa Kasa Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 545 z 1924 r., § 1), Państwowy Bank Rolny (Dz. U. R. P. Nr. 43. poz. 450 z 1924 r.; § 2), Polskie Koleje Państwowe (Dz. U R. P. z 1926 r. Nr. 97, poz. 568; art. 2), Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 568 z 1924 r., § 1 statutu), Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku (Dz U. R. P. Nr. 56. poz. 564 z 1924 r.; § 1 statutu), Państwowe Zakłady Przemysłowo-Szkolne dla Inwalidów w Piotrkowie (Dz. U. R. P. Nr 55. poz. 548 z 1924 roku, par. 1 statutu), Wydawnictwo „Monitor Polski" (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 55, poz. 546; § 2 statutu), Polska Agencja Telegraficzna (Dz. U. R. P. z 1924 r., Nr. 55, poz. 547; § 2 statutu).

Przedsiębiorstwa państwowe, wyżej wymienione, (n. p. lasy państwowe, żupy solne, uzdrowiska, zakłady naftowe, wytwórnie wojskowe, drukarnie państwowe) nie są odrębnemi osobami prawnemi, a przedmioty majątkowe, z których składają się te przedsiębiorstwa, są majątkiem Skarbu Rzeczypospolitej. —

Z powyższego wynika, że rachunki wyżej wymienionych zakładów i przedsiębiorstw państwowych, będących odrębnemi osobami prawnemi — o ile nie są zwolnione od opłaty stemplowej na mocy art. 73 lub 91 — podlegają opłacie, choćby były wystosowane do urzędu państwowego, reprezentującego pod względem majątkowym Skarb Rzeczypospolitej. Jeżeli natomiast przedsiębiorstwo państwowe, niewyodrębnione zawiera tranzakcję o odpłatne dostarczenie towarów z urzędem państwowym, który nie reprezentuje przedsiębiorstwa państwowego lub jeżeli przedsiębiorstwo niewyodrębnione zawiera taką tranzakcję z innem przedsiębiorstwem niewyodrębnionem (n. p. gdy Państw. Zakłady Naftowe zobowiązują się dostarczyć swe wyroby wojskowości lub salinie państwowej), to niema umowy i nie należą się opłaty przewidziane w art. 66, 67 i 72. —

Naczelnik Wydziału: *Robaczewski.*

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. OB. 531.

Warszawa, dn. 22 lutego 1927 r.

Przedmiot: Opłata stemplowa od wyciągów i innych świadectw z akt. stanu cywilnego.

OKÓLNIK Nr. 46.

Do wszystkich PP. Wojewodów, oraz Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, p. 570), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1927 r., zawiera (głównie w art. 155) odmienne od dotychczasowych przepisy o opłatach stemplowych od wyciągów i innych świadectw z aktu stanu cywilnego (z ksiąg metrykalnych).

Należy zwrócić uwagę na te nowe przepisy wszystkim podległym urzędom stanu cywilnego i podać do ich wiadomości treść tych przepisów, która jest następująca:

I. Na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego — opłata stemplowa wynosi 1 zł. od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci.

II. Na pozostałym obszarze państwa wysokość opłaty stemplowej zależy od odpowiedzi na pytanie: kto ponosi koszty utrzymania tego urzędu stanu cywilnego, który w przypadku poszczególnym wydaje wyciąg lub świadectwo z ksiąg metrykalnych:

a) Jeżeli wyciąg lub świadectwo z ksiąg metrykalnych wydaje urząd, którego kosztów utrzymania n i e ponosi Skarb Państwa — w szczególności więc, gdy urzędem stanu cywilnego jest urząd parafjalny, lub urząd gminny — opłata wynosi 1 zł. od k a ż d e g o zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci.

b) Jeżeli zaś *Skarb Państwa* ponosi koszta utrzymania urzędu stanu cywilnego (n. p. przy metrykach dla wyznań niechrześcijańskich, prowadzonych przez urzędy policji państwowej na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, przy metrykach dla bezwyznaniowych, prowadzonych przez starostwa na obszarze b. dzielnicy austrjackiej), to opłata wynosi 3 zł. od k a ż d e g o zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci oprócz tej opłaty stemplowej ż a d n a i n n a opłata nie ma być pobrana (art. 154, ustęp przedostatni).

III. Na c a ł y m obszarze Państwa obowiązują nadto normy następujące.

1) Wolne są od opłaty stemplowej — pod warunkiem wzajemności — wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego, tyczące się: a) szefów i funkcjonarjuszów przedstawicielstw d y p l o m a t y c z n y c h państw obcych, jeżeli te osoby są obywatelami państwa wysyłającego i należą do uznanego personalu eksterytorjalnego; b) s z e f ó w (nie funkcjonarjuszów) zawodowych przedstawicielstw k o n s u l a r n y c h państw obcych; c) członków r o d z i n osób urzędowych, wymienionych pod a) i b).

2) Poza przypadkami, wymienionemi w punkcie 1, wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego mogą być wydane zasadniczo tylko po uprzedniem złożeniu opłaty stemplowej. Ani c e l, do którego wyciąg lub świadectwo mają służyć, ani ich f o r m a nie uzasadniają uwolnienia od opłaty stemplowej. — Wyciągi krótkie (wydawane na t. zw. druczkach) podlegają opłacie (w wysokości 1 zł., względnie 3 zł. od każdego zaświadczonego faktu) *na równi z wypisami pełnemi.*

Jedynie wówczas, gdy osoba, która żąda wydania wyciągu lub świadectwa, jest tak dalece niezamożna, że uiszczenie opłaty stemplowej *nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego* i ten stan rzeczy jest urzędnikowi stanu cywilnego niewątpliwie znany, ma być wyciąg lub świadectwo wydane mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej (art. 160, punkt 1 — w związku z punktem 17 artykułu 142). Urzędnik stanu cywilnego ma jednak w takim razie pozostawić w swych aktach notatkę, stwierdzającą, komu i kiedy wyciąg (świadectwo) został wydany mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej, oraz z jakich powodów urzędnik uznał petenta za ubogiego (§ 176 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 roku Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713). W tym celu byłoby najstosowniejszem prowadzenie w y k a z u wyciągów metrykalnych, wydanych bez opłaty stemplowej; rubryki tego wykazu byłyby następujące: liczba porządkowa, data, nazwisko i imię osoby, której wydano wyciąg, należna opłata, znamiona ubóstwa.

3) Opłatę stemplową uiszcza się za pomocą znaczków stemplowych, naklejonych na wydanym wyciągu (świadectwie) i skasowanych pieczęcią urzędu stanu cywilnego (§ 177 rozporządzenia wykonawczego).

P o d a n i e o wydanie wyciągu lub innego świadectwa z akt stanu cywilnego jest w o l n e od opłaty stemplowej (art. 142, punkt 25).

O powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia zgodnie z pismem Ministerstwa Skarbu z dnia 30 stycznia 1927, Nr. DPO. 831/VII.

Naczelnik wydziału w z. (—) *Robaczewski* w. r.

L. Pr./Bg. 2665/27. Kraków, dnia 31 marca 1927 r.

Panom Starostom okręgu województwa krakowskiego, Panu Dyrektorowi Policji w Krakowie, okręgowej Dyr. Rob. Publ. w Krakowie, Wszystkim Panom Naczelnikom Wydziałów do wiadomości i zastosowania się.

Za wojewodę: (—) *Nowakowski* w. r.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L. OS. — 1081 ex 27.

Włóczęgostwo i wyludzanie wsparć.

Kraków, dnia 5 lutego 1927.

Do Wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego, oraz Magistratu stoł. król. Miasta Krakowa.

Według pisma odnośnych Urzędów Wojewódzkich względnie relacji Władz administracyjnych I. instancji włóczą się po kraju i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami wsparcia na koszt swych gmin przynależności, względnie gmin stałego zamieszkania następujące osoby:

1) Danik Szymon, urodzony w r. 1874, nieślubny syn Katarzyny z gminy Wygiełzów, pow. Chrzanów.

2) Zdanowski Stanisław, syn Franciszka i Antoniny, ur. 1901, mieszkaniec gminy Torków.

3) Postek Juljanna Marjanna, ur. w r. 1900, córka Jana i Marjanny, mieszkanka wsi Rostki, gminy Miedzno.

4) Kozłowski Ignacy Mikołaj, syn Maksymiljana i Petroneli, urodzony w roku 1876, przynależny do gminy Tyniec.

5) Gaczorek Franciszek, urodzony 7. X. 1863 w Polance Haller. (Grabie) pow. Kraków i tam przynależny.

6) Jankowski Zygmunt z Kołomyi.

7) Bukowski Stanisław z Zielonej, pow. Nadwórna.

8) Kozłowski Franciszek, lat 73, zamieszkały w Lublinie.

9) Galant Leon, syn Marcina, urodzony w r. 1896, mieszkaniec m. Łodzi.

10) Szymczyk Walenty, syn Jakóba i Józefy, lat 44, ze wsi Bartodzieje.

11) Celarek Tomasz, syn Franciszka i Salomei, ur. dnia 9.V. 1895 w Zagórzu, pow. Chrzanów, oraz żona jego Marta z Wilichów.

12) Sojka Jan, syn Franciszka i Heleny, ur. 1891 w Zagórzu, pow. Chrzanów.

13) Zalewski Władysław, stały mieszkaniec wsi Walerów, gminy Grochów.

14) Mondrok Stanisław, ur. 1889 w Wysokiej, pow. Strzyżów z żoną Marją.

15) Polc Roman, ur. w r. 1882 z Chłopic, pow. Jarosław.

16) Juljan Suchaniak, syn Piotra i Marceli, ur. w r. 1896 w gminie Posada Olchowska(pow. Sanok).

17) Złata Buch, córka Abrahama i Feigi, ur. w r. 1907 z Przemyśla.

18) Mroczek Ludwik, syn Michaliny, lat 19 z Radomyśla (pow. Tarnobrzeg).

19) Mikołaj Pricak, lat 26, syn Jurka i Anny z gminy Opoki (pow. Drohobycz).

20) Kormanowski Władysław, ur. w roku 1898 z Żółkwi.

21) Paulina Oleksiak ur. w r. 1886 wdowa po Andrzeju z Przemyśla.

22) Mikołaj Kwaśnica syn Pawła i Pelagji, ur. w r. 1897 z gminy Bukowej (pow. Sambor).

23. Józef Kołodziej. ur. w r. 1893 z gminy Nart Stary (pow. Nisko).

24) Roman Bożejko, lat 25 syn Michała z Przemyśla,

25) Marja Marko, lat 24 córka Jana i Ewy z Przemyśla,

26) Stanisław Błażewicz, lat 46 syn Łukasza i Anny z Przemyśla,

27) Władysław Szott ur. w r. 1898, syn Feliksa i Antoniny, z gminy Leśniówki (pow. Krosno),

28) Meiloch Katz, lat 27 syn Pinkasa i Miny, z Zagórza (pow. Przemyśl),

29) Zacharków Aftanazy syn Andrzeja lat 50, przynależny do gminy Wiściowczyk pow. Podhajce,

30) Górniak vel Łozińska Marja, córką Pawła i Anastazji, lat 30 przynależna do Wiściowczyka,

31) Nasalski Jarosław, były pisarz gminy w Dobczycach pow. Wieliczka,

32) Neofita, Stanisław Roman Słaboszewski, syn Szmula Fiszla i Ruchli ur. w Chmielniku w 1900 r. pow. Stopnicki,

33) Cacak Jan lat 27, syn Józefa i Marji ur. w gm. Kocon pow. Maków,

34) Mirzetala Władysław lat 23, syn Ignacego i Franciszki przynależny do gminy Krzyżanówek pow. Kutnowski,

35) Mirzetala Stanisław lat 15 syn Ignacego i Franciszki przynależny do gminy Krzyżanówek,

36) Simlat Adolfa lat 17, córka Wawrzyńca i Antoniny, przynależna do gminy Krasocin pow. Włoszczowski,

37) Simlak Antonina, lat 29 córka Antoniego, przynależna do gminy Krasocin pow. Właszczowski,

38) Sadowski Zygmunt, syn Szczepana lat 23, osobistych danych ustalić nie można,

39) Cieślik Józef lat 22, syn Tomasza, przynależny do gminy Olkusko-Siewierskiej,

40) Bugajski Stefan, lat 28 przynależny do gminy Czarkowy pow. Pińczowski,

41) Kuc Szczepan lat 19, syn Michała i Juljanny przynależny do gminy Zagórze,

42) Prześlica Marjan syn Wincentego i Franciszki lat 25,

43) Przybyła Bolesław syn Jana i Antoniny lat 24, przynależny do gminy Zagórze,

44) Kowalska Izabella lat 50, córka Jozefa i Józefy, przynależna do gminy Zagórze,

45) Feliks Trąbczynski ur. w r. 1900 syn Feliksa i Marji z Częstochowy,

46) Stanisław Marcin Kaczmarczyk, syn Wincentego i Marjanny, ur. dnia 7. XI. 1899 przynależny do gminy Kowala,

47) Antoni Klek, syn Jana i Antoniny ur. w roku 1908 stały mieszkaniec gminy Igołomja, pow. Miechowskiego,

48) Rozalja Siczek z Adamskich córka Wojciecha i Justyny z Muców ur. 1879 r. w Radomiu i tam stale mieszka,

49) Walenty Szczęsny syn NN. ojca i Joanny ur. 1898 stały mieszkaniec i zamieszkały we wsi Stara gminy Skotniki,

50) Stanisław Bryła stały mieszkaniec miasta Zawiercia,

51) Dydak Płaszewski syn Franciszka i Władysławy ur. 1903 r., przynależny do wsi Książnice wielkie, gminy Filipowice,

52) Sowiński Tadeusz syn Władysława i Justuny ur. w r. 1903 i jego żona Janina z Kasiców, przynależni do Kamionki Strumiłowej,

53) Tarnawski Stefan, syn Gabrjela i Marji, ur. 9. IV. 1909 w Drohobyczu.

54) Rajski Franciszek syn Józefa i Stanisławy ur. 1906 mieszkaniec m. Łodzi,

55) Ichudesman Jakób syn Abrahama i Feigi ur. 1907, mieszkaniec m. Łodzi.

O tem zawiadamia się z tem, że ewentualnie udzielane wsparcia nie będą zwracane przez gminy.

Za wojewodę *(Dr. Kwiatkowski)* w. r.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE

L. OS. — 3764 ex 27

Kraków, dnia 4 kwietnia 1927.

Włóczęgostwo i wyłudzanie wsparć.

Do Wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego i Magistratu stoł. król. m. Krakowa.

Według pism odnośnych Urzędów wojewódzkich względnie relacji Władz administracyjnych I instancji włóczą się po kraju i wyłudzają wsparcia pod rozmaitymi pozorami na koszt swych gmin przynależności względnie gmin stałego zamieszkania niżej wymienione osoby:

1) Sowiński Wacław ur. 14. XI. 1901 syn Tadeusza przynależny do gminy Parysów pow. Garwolin,

2) Glejzer Chil-Majer ur. 9. V. 1901 syn Abrahama-Moszka, przynależny do gm. Turobin pow. Krasnystaw,

3) Ziajko Grzegorz syn Piotra przynależny do gm. Turobin pow. Krasnystaw,

4) Rybicki Władysław ur. 1882 syn Andrzeja przynależny do gm. Żółkiewka pow. Krasnystaw,

5) Grzechowiak Wojciech syn Władysława przynal. do gm. Wojcieszków pow. Łuków,

6) Grabowski Wojciech ur. 23. IV. 1905 r. syn Grzegorza przyn. do gm. Suchowola pow. Rodzyń,

7) Lipiński St. ur. 19. XII. 1900 r. syn Józefa przyn. do gm. Przesmyki pow. Siedlce,

8) Koziura Stanisław ur. 1905 w Kondratowie pow. Złoczów,

9) Bratuś Ludwik syn Józefa i Anny ur. 1906 przynależny do gm. Białokrynicy,

10) Tryt Stanisław syn Adama i Zofji ur. 1904 r. przynależny do gm. Żelichów pow. Dąbrowa,

11) Wojtalewicz Mieczysław, przynależny do gm. Wojtowa pow. Gorlice,

12) Wiszniewski Ambroży, syn Jarosława i Anieli ur. 1872 z zawodu wyrobnik, przynależny do gminy Szczurzyńskiej pow. Łuckiego,

13) Mroczkowski Walenty syn Piotra i Anieli, ur. 1895 przynależny do gm. Rożyszcze pow. Łuckiego,

14) Kozłowski Mikołaj syn Walentego i Paraskiewy lat 20 przynależny do gm. Rożyskiej pow. Łuckiego,

15) Duda Jan syn Tomasza i Katarzyny ur. 1895 przynależny do gm. Dąbrowica pow. Dąbrowa,

16) Grabowski Jan syn Wojciecha i Ewy ur. 1906 z Pabjanic,

17) Lewandowski Aleksander syn Adama i Magdaleny ur. 1904 z Pabjanic,

18) Osiński Aleksander syn Adama i Magdaleny ur. 1904 z Pabjanic,

19) Nowak Piotr syn Macieja i Wiktorji ur. 1900 z gminy Brzeżno,

20) Stefan Jakób, ur. 1906 roku.

21) Józef, ur. 1908 r. bracia Tymińscy, synowie Jana i Rozalji, stali mieszkańcy gm. Skrzyszew, czasowo zamieszkali w kol. Korwacz, gminy Celiny, pow. Łuków.

22) Tytoń Juljanna ur. 1895,

23) Tytoń Rozalja ur. 1899: córki Wawrzyńca i Anny stałe mieszkanki wsi Majdan-Nepryski gmina Krasnobród pow. Zamość,

24) Kotas Jan, syn Jana, stały mieszkaniec wsi Gończyce gm. Sobolew, pow. Garwolin,

25) Kwiatek Antoni syn Wincentego i Wiktorji ur. 1907 stały mieszkaniec wsi Górka Lubartowska gm. Tarło pow. Lubartów,

26) Wenkler Leopold ze Lwowa,

27) Fjołek Dmytro f. Michał ur. 1885 syn Mikołaja i Marji, ze Stawczan, pow. Gródek Jagielloński.

28) Rypiak Mieczysław ur. 1889 syn Adama i Katarzyny, z Tamanowic (pow. Mościcki),

29) Maziarz Szymon syn Józefa i Katarzyny ur. 1882 przynależny do gm. Niegłowice pow Jasło,

30) Patryszyn Karol syn Paranki ur. 1904 z gminy Jazienica ruska,

31) Margulies Wolf Ber, syn Mozesa i Sary, ur. 1879 roku, przynależny do gminy Rzowicy,

32) Gliwny Władysław syn Ignacego i Marjanny ur. 1896 z m. Łodzi.

O tem się zawiadama Starostwo (Magistrat) z tem, że ewentualne udzielane wsparcia nie będą zwracane przez gminy.

Za Wojewodę. *(Dr. Kwiatkowski)* wr.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE.

L. OS. — 2361 ex 27.

Kraków, dnia 4 marca 1927.

Włóczęgostwo i wyłudzanie wsparć.

Do Wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego, oraz Magistratu stoł. król. m. Krakowa.

Według pism odnośnych Urzędów Wojewódzkich oraz relacji Starostw, włóczą się po kraju i wyłudzają wsparcia pod rozmaitymi pozorami na koszt swych gmin przynależności względnie gmin stałego zamieszkania następujące osoby:

1) Szywała Jan, syn Franciszka i Anny ur. 1876 w Woli batowskiej (pow. Bochnia) i tam przynależny z 8-letnim synem,

2) Józef Towarnicki, syn Władysława ur. w Zagórzu w r. 1901 pow. Sanok,

3) Wasyl Nafus, ur. w r. 1900 w Kołpcu, syn Pawła i Ewy (pow. Drohobycz),

4) Stefan Tarnowski, syn Gabrjela i Marji ur. w Drohobyczu w r. 1909.

5) Paluch Aniela ur. 1902 w Strumianach pow. Wieliczka i tam przynależna z zawodu służąca,

6) Bujak Stanisław syn Alojzego i Salomei ur. w Wokowicach pow .Brzesko i tam przynależny.

7) Stefan Sosnowski syn Michała z Oknian pow. Tłumacz, lat 22.

8. Jan Pizak, lat 22 syn Grzegorza ze Stanisławowa,

9) Wasyl Garbicz ur. w Bilczu pow. Drohobycz w r. 1875,

10) Sawicki Henryk syn Błażeja i Stanisławy ur. 1908 mieszkaniec m. Łodzi,

11) Chmielowski Franciszek z gminy Piotrków.

12) Ruciński Józef syn Teofila i Rozalji ur. 1899 w Łodzi i tam przynależny.

13) Koniński Michał syn Aleksandra ur 1885 r. w Kleczewie pow. Słupecki mieszkaniec gminy Starosielce,

14) Wasilewski Jan syn Łukasza i Zofji ze wsi Siechniewicze gmina Rewjatycze pow. Prużański,

15) Gaczorek Piotr syn Jakóba i Magdaleny ur. 1862 przynależny do gminy Polanka Haller powiat Kraków.

O tem zawiadamia Województwo interesowanych z tem, że ewentualnie udzielane wsparcia przez odnośne gminy zwracane nie będą.

Za Wojewodę: (—) *Dr. Kwiatokwski* w. r.

STAROSTWO GRODZIEŃSKIE.

L. 8958. Grodno, dnia 27 lutego 1927.

Przedmiot: Kudziela Marja, umysłowo chora — poszukiwanie.

Do Pana Wojewody
w Białymstoku.

W kwietniu 1926 r. zbiegła w niewiadomym kierunku córka mieszkańca wsi Szczeczynowo gminy Wiercieliszki. pow. tut. Jana Kudziela Marja Kudzielówna, lat 18, wzrostu średniego, jasna blondynka, twarzy pociągłej, oczy niebieskie, nos i usta proporcjonalne, posiadająca na twarzy piegi, władająca w mowie językiem białoruskim.

Zachodzi przypuszczenie, że nazwana Marja Kudzielówna jest tą samą umysłowo chorą, która była zatrzymana w gminie Pustyni, pow. Ropczyckiego, o czem Starostwo w Ropczycach powiadomiło Urząd Wojewódzki w Białymstoku pismem z dnia 15/VII 1926 r., za L. A. 1083/I, rozesłanem następnie przy poleceniu Województwa z dnia 23 sierpnia 1927 L. SM. 2743/1 do Starostw dla ustalenia jej nazwiska i gminy przynależności.

Na skierowane przez Starostwo tutejsze do Starostwa w Ropczycach zapytanie o zatrzymanej, Starostwo w Ropczycach pismem z dnia 13 stycznia 1927 L. A. 40/18 zakomunikowało, że zatrzymana umysłowo chora wydaliła się z miejsca jej zatrzymania w niewiadomym kierunku w grudniu 1926.

Upraszam Pana Wojewodę o zarządzenie ponownych poszukiwań nazwanej umysłowo chorej i o dostarczenie jej w razie odnalezienia do Urzędu Gminnego w Wiercieliszkach, powiatu tutejszego, celem przekazania rodzicom.

Starosta: (—) *Bieńkiewicz.*

WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE

L. SM. 1102/1.

Białystok, dnia 12 marca 1927 r.

Do wszystkich P. Wojewodów i Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy.

Podając powyższe do wiadomości — proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń i powiadomienie mnie o wyniku.

Wojewoda: w.z. *Z. Skrzyński,* wicewojewoda.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE

L. OS. 3224/27.

Kraków, dnia 24 marca 1927 r.

Wszystkim PP. Starostom Okręgu Województwa Krakowskiego, P. Prezydentowi st. król. m. Krakowa, oraz Dyrekcji Policji w Krakowie.

Województwo udziela do wiadomości i doniesienia o ewentualnie dodatnim wyniku dochodzeń Województwu jak najspieszniej.

Za Wojewodę: *Dr. Kwiatkowski* w. r.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE

L: Ad. 4081 ex 1927.

Kraków, dnia 12 marca 1927 r.

Dochodzenie wodno-prawne dla obwałowania lewego brzegu Wisły w powiecie chrzanowskim od Podłęża do Gorzowa.

OBWIESZCZENIE.

Województwo Krakowskie podaje do wiadomości, że Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie zamierza na podstawie ustawy z dnia 21 kwietnia 1913, Dz. Ust. Kraj. Nr. 63. celem ochrony przed powodzią, przeprowadzić obwałowanie lewego brzegu Wisły w powiecie chrzanowskim na przestrzeni od km. 1 do km. 34 Wisły, łącznie ze wstecznem obwałowaniem potoków: Regulickiego (Regułki), Płazanki i Chechła, oraz odwodnienie doliny Wisły przez korekcję wszystkich dopływów Wisły na powyższej przestrzeni, jakoteż wykonanie rowów osuszających. Roboty powyższe obejmą następujące gminy: Podłęże, Okleśna, Rozkochów, Olszyny, Jankowice, Mętków, Żarki, Gromiec, Bobrek i Gorzów.

Dla przeprowadzenia rozprawy co do zarzutów i żądań stron interesowanych w powyższej sprawie, Województwo w myśl art. 45, ustęp 3) ustawy wodnej z dnia 19 września 1922, Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936, zarządza dochodzenie komisyjne na miejscu, które odbędzie się w dniach *od 18 maja do 8 czerwca 1927 włącznie,* wedle następującego programu.

a) dla gmin Okleśna i Podłęże w dniach 18, 19 i 20 maja 1927 o godz. 11 przed południem (punkt zborny — Urząd gminy w Okleśnej);

b) dla gminy Rozkochów z przysiółkiem Źródła, w dniach 21 i 23 maja 1927 o godz. 11 przed południem (punkt zborny w dniu 21 maja 1927 przy moście kolejowym na Wiśle a w dniu 23 maja 1927 w zabudowaniach nad młynówką od Olszyn);

c) dla gmin Olszyny i Jankowice w dniach 24, 25 i 27 maja 1927 o godz. 11 przed południem (punkt zborny — Urząd gminny w Jankowicach);

d) dla gminy Mętków w dniach 28 i 30 maja 1927, o godzinie 11 przed południem (punkt zborny — Urząd gminy w Mętkowie wielkim);

e) dla gminy Żarki, w dniach 31 maja i 1 czerwca 1927 r., o godzinie 11 przed południem (punkt zborny przy ujściu potoku Chechła);

f) dla gminy Gromiec w dniach 2 i 3 czerwca 1927, o godzinie 11 przed południem (punkt zborny na folwarku Łęg);

g) dla gmin Bobrek i Gorzów w dniach 4, 7 i 8 czerwca 1927 (punkt zborny w dniu 4 czerwca 1927, o godzinie 12 w południe, przy km. 4 Wisły, na granicy gmin Gromiec—Bobrek, a w dniach 7 i 8 czerwca 1927 r., o godzinie 11.30 przed południem w lokalu fabryki przetworów chemicznych w Pustyni);

Dotyczące plany szczegółowe i opisy techniczne, będą wyłożone w Starostwie w Chrzanowie przez 30 dni, począwszy od dnia 28 marca 1927 do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty i żądania stron interesowanych odnośnie do zamierzonych robót, wnieść można w ciągu powyższych 30 dni do Starostwa w Chrzanowie, względnie najpóźniej na ręce Komisji, w czasie jej urzędowania na miejscu.

Interesowani, którzy we wskazanym terminie, lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu żadnych zarzutów, stracą prawo do ich wnoszenia i będą mogli przeciw szkodliwemu działaniu budowli wodnych żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Za Wojewodę: *Mikosz* w. r.

WOJEWÓDZTWO KRAKOWSKIE

L. Ad. 3269.

OGŁOSZENIE.

Po myśli § 1. rozporządzenia b. austr. ministerstw wewnętrznych, wyznań i sprawiedliwości z 8/XI 1877, Dz. Ust. Nr. 100. Województwo podaje do wiadomości publicznej, że gmina wyznaniowa starokatolicka w Krakowie urządziła się (ukonstytuowała się) 8 lutego 1927 r.

Za Wojewodę: *Mikosz* w. r.

OGŁOSZENIE

Celem spopularyzowania podobizny p. Marszałka Piłsudskiego, Główna Księgarnia Wojskowa wydała ostatnio Jego portret, który ze względu na swe walory artystyczne i wyjątkowo niską cenę (2.80 zł.), został zatwierdzony przez Gabinet Ministra Spraw Wojskowych, jako oficjalnie obowiązujący w wojsku.

Portret ten nabywać można w Głównej Księgarni Wojskowej, Warszawa, Nowy Świat 69.

L. Pr./Bg. 1394/27.

OKÓLNIK

MINISTERSTWO SPR. WEWN.

W sprawie wyrobu i handlu win.

Reskryptem z dnia 22/I 1927, Z. H. 110/27/17 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — Dep. V. Zdrowia — przesłał Województwom, Komisarjatowi Rządu na m. Warszawę i Państwowym Zakładom badania żywności i przedmiotów użytku do wiadomości odpis reskryptu, skierowanego do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w sprawie dokładnego oznaczania win, wprowadzanych do handlu. — W reskrypcie tym, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, powołując się na załączoną do reskryptu opinję Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 4 stycznia 1927 r. L. dz. 43528/11972/26 II. F. 21/683, stwierdza, że:

1) polską ustawą o opodatkowaniu wina, moszczu i miodu syconego, z dn. 1 lipca r. 1925 D. U. R. P. Nr. 75, poz. 525, ani ustawa austrjacka z dn. 12 kwietnia 1907 r. D. u. p. Nr. 210, ani ustawa niemiecka z dnia 9 kwietnia r. 1909/R. G. Bl. 499, dotyczące wina, nie zostały uchylone, a zatrzymały na terenach administracyjnych, na których obowiazywały, dotychczasowe znaczenie — tem samem winny być stosowane.

2) przy wprowadzaniu w handel win nie pochodzących wyłacznie z winogron — o ile nie sprzeciwia się ich wyrób postanowieniom, obowiązujących terytorjalnie ustaw, dotyczących wina, a pozostałych z czasów zaborczych — obowiązują *dokładne* oznaczanie jakości wina owocowego tak na wszystkich dokumentach handlowych, jak i na etykietach butelek.

IZBA SKARBOWA W KRAKOWIE

L. 2028/27/I.
I.

Kraków, dnia 2 marca 1927 r.

Sprawa zaginięcia okrągłej mosiężnej pieczęci do laku Urzędu skarb. podatk. i opł. skarb. w Wieliczce.

Do Powiatowej Komendy Policji Państwowej w Wieliczce.

W Urzędzie skarbowym podatków i opł. skarb. w Wieliczce zaginęła okrągła mosiężna pieczęć do laku z godłem państwowym, z napisem w otoku „Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Wieliczce".

O tem się Powiatową Komendę Policji zawiadamia z prośbą o wydanie polecenia podwładnym organom, by w razie odnalezienia tej pieczęci, przesłały ją do Izby Skarbowej w Krakowie.

Prezes Izby Skarbowej: *Greger* mp.

POSZUKIWANIE.

1) Poszukuje się szereg. W. P. Pudełka Józefa, syna Florjana i Katarzyny, urodz. w Ostrowie, pow. Ropczyce dnia 11 kwietnia 1897 roku z zawodu rolnika, oddziału służbowego 18 p. p.

Osoby, które posiadają wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu, względnie o jego istnieniu, winne zawiadomić Powiatową Komendę Uzupełnień w Rzeszowie w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia edyktu.

L. Pr./Bg. 1677/27.

2) Poszukuje się szereg b. armji zaborczej Surowca Adama, syna Jana i Marji, urodz. w Wojkowie, pow. Mielec 1890 r., z zawodu rolnika, oddziału służbowego 40 p. p.

Osoby, które posiadają wiadomości o zaginionym mogące świadczyć o jego zaginieniu względnie o jego istnieniu, winne zawiadomić Powiatową Komendę Uzupełnień w Rzeszowie w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia edyktu.

L. Pr./Bg. 1677/27.

Poszukuje się szereg. b. armji zaborczej Chlebowskiego Józefa, syna Andrzeja i Antoniny, ur. w Sadkowej Górze, pow. Mielec dn. 6. VI 1899 r. z zawodu rolnika, oddział służbowy 10 p. p.

Osoby, które posiadają wiadomości o zaginionym mogące świadczyć o jego zaginieniu względnie o jego istnieniu, winne powiadomić Powiatową Komendę Uzupełnień w Rzeszowie w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia edyktu.

L. Pr./Bg. 1677/27.

STAROSTWO W ŻYWCU

L: 6292/Lw.

Skradzenie paszportów zwierzęcych w Pewli Ślem.

Żywiec, dnia 11 marca 1927 r.

Do Województwa
w Krakowie.

Donoszę, że w gminie Pewli Ślemieńskiej tutejszego powiatu skradziono 9 paszportów zwierzęcych L.: 56968. 568969 i 568975—568981 włącznie, których nie odnaleziono.

L. Pr./Bg. 3380/27.

Za Starostę: *Widuch* w. r.

ROZPORZĄDZENIE

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 30 września 1925 r., o konserwacji obwałowania lewego brzegu Wisły od ujścia Białuchy do potoku Kościelnickiego w województwie Krakowskim.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 671), w brzmieniu noweli z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 524), rozporządza się w myśl § 6 ustaw krajowych z dnia 26 sierpnia 1900 r. (Dz. U. kraj. Nr. 88) i z dnia 11 czerwca 1907 r. (Dz. u. kraj. Nr. 126), co następuje:

§ 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania obwałowania lewego brzegu Wisły od ujścia Białuchy do potoku Kościelnickiego mają być pokrywane:

1) z dochodów, uzyskanych z wydzierżawiania trawy na wałach ochronnych;

2) z odszkodowań i grzywien, nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie, w myśl art. 247 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936);

3) z corocznych datków samorządu wojewódzkiego i spółki wodnej, zawiązanej na podstawie ustawy krajowej z dnia 26 sierpnia 1900 r. (Dz. u. kraj. Nr. 88).

Koszta Zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu samorządu wojewódzkiego.

§ 2.

Wysokość corocznych datków samorządu wojewódzkiego i spółki wodnej wynosić ma od r. 1926 do końca 1928 włącznie po 6.200 zł, razem 12.400 zł.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić będzie sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§ 3.

Pozostałe z końcem roku 1925 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów po myśli § 6 ustawy krajowej z dnia 26 sierpnia 1900 roku (Dz. u. kraj. Nr. 88), niemniej też niezużyte nadwyżki dochodów, wymienionych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§ 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożoną zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w § 2, ustanowionych po połowie na samorząd wojewódzki i spółkę wodną.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonanemi robotami, prowadzić będzie *Wydział Wojewódzki.*

Datki na utrzymanie wpływać mają w półrocznych ratach z góry dnia 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

§ 6.

Wszelkie uszkodzenia wałów, rowów, szluz, przepustów, ramp i innych urządzeń jest wzbronione.

W szczególności zostają wzbronione w myśl art. 118 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez wały w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) skopywanie, przebijanie i zasadzanie drzewami lub wikliną wałów;

c) pasienie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia *Wydziału Wojewódzkiego* na skarpach wałów i rowów;

d) skopywanie brzegów potoków i rowów, tudzież skopywanie, przebijanie, zasadzanie drzewami i wikliną wałów, stawianie płotów na wałach i wogóle jakiegokolwiek rodzaju uszkodzenia wałów ochronnych, ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących.

§ 7.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego zostaje wzbronione między wałami a łożyskiem Wisły, Białuchy, Dłubni i potoku Kościelnickiego:

a) wznoszenie budynków, wałów poprzecznych i jakichkolwiek budowli, tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie drzew z wyjątkiem wikliny (lit. d.) w profilu inundacyjnym Wisły;

b) kopanie dołów dla wydobywania piasku, gliny i nnych materjałów, tudzież zbiorników wody (sadzawek) i studzien w odległości do 20 metrów włącznie od stopy wałów;

c) oranie ziemi bliżej aniżeli dwa metry od stopy wałów i od brzegu potoków, a na pól metra od rowów;

d) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym Wisły, z wyjątkiem miejsc, gdzie to sadzenie jest bezwzględnie konieczne dla ubezpieczenia brzegów i ustalenia odsypisk. — Miejsca te, które mają być oznaczone w sposób łatwy do poznania dla ogółu, wskaże Zarząd regulacji Wisły.

Gdzie wały narażone są na uszkodzenie przez lody, ma być wyjątkowo zasadzony szereg drzew w odległości przynajmniej pięciu metrów od stopy wału. — Przestrzenie te, wymagające ochrony od lodów, oznaczy Zarząd regulacji Wisły w porozumieniu z *Wydziałem Wojewódzkim*.

§ 8.

W razie zagrożenia wałów przez wielką wodę, wyda Starostwo Krakowskie potrzebne zarządzenia dla ochrony wałów i objektów wałowych przy zastosowaniu środków przymusowych po myśli art. 121 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936).

§ 9.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według postanowień ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936).

§ 10.

Aż do czasu powołania do życia samorządów wojewódzkich, wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, tudzież kompetencja *Wydziału Wojewódzkiego* należeć będą do *Tymczasowego Wydziału Samorządowego*, który też pokrywać będzie datki samorządu wojewódzkiego z funduszu krajowego (art. 6 ustawy z 30 stycznia 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61).

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1926 r. — z wyjątkiem przepisu § 9, który wchodzi w życie z dniem wykonania.

Przew. Tymczasowego Wydziału Samorządowego:
Kędzior w. r.

Członek T. W. S.:
J. Pawłowski w. r.

Rozporządzenie powyższe zatwierdza się.
Minister Robót Publicznych:

Inż. Moraczewski w. r.
Minister skarbu:

P. Czechowicz w. r.
Minister Spraw Wewnętrznych:

Składkowski w. r.
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Niezabytowski w. r.

L. Ad. 4566/27.

ROZPORZĄDZENIE

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 29 sierpnia 1925 roku o konserwacji obwałowania lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórzkach do ujścia Białuchy w mieście Krakowie.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1921 roku o popieraniu publicznych przedsiebiorstw meljoracyjnych (Dz. u. R. P. Nr. 91 poz. 671) w brzmieniu noweli z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. u. R. P. Nr. 75 poz. 524) rozporządza się w myśl § 5 ustawy krajowej z dnia 11 czerwca 1907 r. (Dz. u. kraj. Nr. 124) co następuje:

§ 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania obwałowania lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórzkach do ujścia Białuchy mają być pokrywane:

1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania trawy na wałach ochronnych i w rowach materjałowych;

2) z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. 247 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. u. R. P. Nr. 102, poz. 936);

3) z corocznych datków samorządu wojewódzkiego i gminy miasta Krakowa.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu samorządu wojewódzkiego.

§ 2.

Wysokość corocznych datków samorządu wojewódzkiego i gminy miasta Krakowa wynosić ma od roku 1925 do roku 1927 włącznie po 1.250 zł., czyli razem 2.500 zł. rocznie.

§ 3.

Pozostałe z końcem roku 1924 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów po myśl § 5 ustawy krajowej z dnia 11 czerwca 1907 r. (Dz. u. kraj. Nr. 124), niemniej też niezużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§ 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w § 2 ustanowionych po połowie na samorząd wojewódzki i gminę miasta Krakowa.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno, jak i naczelny nadzór nad wykonanemi robotami prowadzić będzie Wydział wojewódzki.

Datki na utrzymanie wpływać mają w półrocznych ratach z góry dnia 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

§ 6.

Datki gminy miasta Krakowa mają być ocorocznie wstawiane do budżetu miejskiego.

§ 7.

Wszelkie uszkodzenia wałów, rowów, szluz, przepustów, ramp i innych urządzeń jest wzbronione.

W szczególności zostają wzbronione w myśl art. 118, ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 roku:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez wały w innych miejscach aniżeli do tego przeznaczonych;

b) skopywanie, przebijanie i zasadzanie drzewami lub wikliną wałów;

c) pasienie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału wojewódzkiego na skarpach wałów i rowów;

d) kopanie dołów dla dobywania gliny, piasku itp., zbiorników wody (sadzawek) i studzien w odległości do dwudziestu metrów od stopy wałów.

§ 8.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego zostaje wzbronione między wałami a łożyskiem Wisły i Białuchy:

a) wznoszenie budynków, wałów poprzecznych i jakichkolwiek budowli tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie drzew z wyjątkiem wikliny (lit. *b)* w profilu inundacyjnym Wisły i Białuchy;

b) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym Wisły z wyjątkiem miejsc, gdzie to sadzenie jest bezwzględnie konieczne dla ubezpieczenia brzegów i ustalenia odsypisk. Miejsca te, które mają być oznaczone w sposób łatwy do poznania dla ogółu, wskaże Zarząd regulacji Wisły.

Gdzie wały narażone są na uszkodzenie przez lody, ma być wyjątkowo zasadzony szereg drzew w odległości przynajmniej pięciu metrów od stopy wału. Przestrzenie te wymagające ochrony od lodów, oznaczy Zarząd regulacji Wisły w porozumieniu z Wydziałem wojewódzkim.

§ 9.

W razie zagrożenia wałów wyda Magistrat miasta Krakowa zarządzenie potrzebne do obrony wałów i objektów wałowych po myśli art. 121 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. u. R. P. Nr. 102, poz 936).

§ 10.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według postanowień ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 roku (Dz. u. R. P. Nr. 102, poz. 936).

§ 11.

Aż do czasu powołania do życia samorządów wojewódzkich wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, tudzież kompetencja Wydziału wojewódzkiego należeć będą do tymczasowego Wydziału samorządowego, który też pokrywać będzie datki samorządu wojewódzkiego z funduszu krajowego (art. 6 ustawy z 30 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61).

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1925 r., z wyjątkiem przepisu § 10, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Lwow, dnia 9 sierpnia 1925 r

Przewodniczący Tymczasow. Wydz. Samorządowego:
Kędzior w. r.

Członek T. W. S.
J. Pawłowski w. r.

Rozporządzenie powyższe zatwierdza się:
Minister Robót Publicznych:
Inż. Moraczewski w. r.

Minister Skarbu:
P. Czechowicz w. r.

Minister Spraw Wewnętrznych.
Składkowski w. r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Niezabytowski w. r.

L. Ad. 4566/27.

ROZPORZĄDZENIE.

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 29 sierpnia 1925 r. o konserwacji obwałowania prawego brzegu Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim, województwie Krakowskiem.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1921 r., o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 671) w brzmieniu noweli z dnia *23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 524)*, rozporządza się w myśl § 5 ustawy z dn. 9 listopada 1902 r. (Dz. u. kraj. Nr. 102), co następuje:

§ 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim mają być pokrywane:

1) z dochodów, uzyskanych z wydzierżawienia trawy na wałach ochronnych;

2) z odszkodowań i grzywien, nakładanych za przekroczenia wodne przy tych budowlach w myśl art. 247 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r., (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936);

3) z corocznych datków samorządu wojewódzkiego i powiatu Dąbrowskiego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą *wyłącznie z funduszu samorządu wojewódzkiego.*

§ 2.

Wysokość corocznych datków samorządu wojewódzkiego i powiatu Dąbrowskiego wynosić ma od roku 1925 do roku 1927 włącznie po 10.000 złotych, czyli razem 20.000 złotych rocznie.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić ma sumę, jaka z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach wypadnie.

§ 3.

Pozostałe z końcem roku 1924 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów po myśli § 5 ustawy z dnia 9 listopada 1902 Dz. u. kr. Nr. 102, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów, wymienionych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§ 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w § 2 ustanowionych po połowie na samorząd wojewódzki i powiat Dąbrowski.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonanem robotami prowadzić będzie *Wydział Wojewódzki.*

Datki na utrzymanie wpływać mają w półrocznych ratach z góry dnia 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

§ 6.

Datki powiatu Dąbrowskiego mają być corocznie wstawiane do budżetu powiatowego.

§ 7.

Wszelkie uszkodzenia wałów, ubezpieczeń brzegów potoków i rowów, szluz, przepustów, ramp i innych urządzeń jest wzbronione.

W szczególności wzbronione zostają.

a) przejazd i przepęd zwierząt przez wały, potoki i rowy, oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku. lodu itp. z potoków i rowów w miejscach niedozwolonych;

c) skopywanie brzegów potoków i rowów, tudzież skopywanie, przebijanie, zasadzanie drzewami i wiklinami wałów, stawianie płotów na wałach i wogóle jakiegokolwiek rodzaju uszkodzenia wałów ochronnych, ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących;

d) pasienie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia *Wydziału Wojewódzkiego* na wałach ochronnych, tudzież na skarpach potoków i rowów.

§ 8.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego zostaje wzbronione w obrębie wałów nadwiślańskich między Dunajcem a Nowym Brniem:

a) wznoszenie budynków, wałów poprzecznych i jakichkolwiek budowli, tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie drzew, z wyjątkiem wikliny (lit. d.) w profilu inundacyjnym Wisły;

b) kopanie dołów dla wydobywania piasku, gliny itp. zbiorników wody i studzien w odległości do dwudziestu metrów włącznie od stopy wałów;

c) oranie ziemi bliżej, aniżeli dwa metry od stopy wałów i od potoków, a na pół metra od rowów;

d) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym Wisły z wyjątkiem miejsc, gdzie to sadzenie jest bezwzględnie koniecznem dla ubezpieczenia brzegów i ustalenia odsypisk.

Miejsca te, które miały być oznaczone w sposób łatwy do poznania dla ogółu, wskaże Zarząd Regulacji Wisły. — Gdzie wały narażone są na uszkodzenia przez lody, ma być wyjątkowo zasadzony szereg drzew w odległości przynajmniej pięciu metrów od stopy wałów. — Przestrzenie te, wymagające ochrony od lodów, oznaczy Zarząd Regulacji Wisły w porozumieniu z Wydziałem wojewódzkim.

§ 9.

W razie zagrożenia wałów ochronnych przez wielką wodę, obowiązane są gminy i obszary dworskie, położone w terenie narażonym na zalew, na wezwanie inspektorów wałowych, których ustanowi Wojewoda w porozumieniu z *Wydziałem Wojewódzkim* dla poszczególnych sekcji wałów, dostarczyć bezzwłocznie potrzebnych sił roboczych i pociągowych, oraz materjałów i narzędzi do ochrony wałów.

Siły robocze i pociągowe mają być dostarczone bezpłatnie, za materjały zaś otrzymają strony interesowane wynagrodzenie z funduszu konserwacyjnego (rezerwowego), według cen, jakie ustanawiać będzie co pięć lat z góry Wojewoda, w porozumieniu z *Wydziałem Wojewódzkim* i Wydziałem powiatowym Dąbrowskim. Dalsze postanowienia, mające na celu ochronę wałów w czasie powodzi, zarówno jak i ochronę uregulowanych potoków i rowów, wydane zostaną w osobnem rozporządzeniu wykonawczem przez Wojewodę w porozumieniu z *Wydziałem Wojewódzkim.*

Rozporządzenie to ma być przedłożone Ministerstwu Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia.

§ 10.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według postanowień ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936.

§ 11.

Aż do zorganizowania samorządów wojewódzkich wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego tudzież kompetencja *Wydziału Wojewódzkiego* należeć będą do Tymczasowego Wydziału Samorządowego, który też pokrywać będzie datki samorządu wojewódzkiego z funduszu krajowego (art. 6 ustawy z 30 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61).

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1925 r. z wyjątkiem przepisu § 10, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Lwów, dnia 29 sierpnia 1925 r.

Przewodniczący Tymczasow. Wydz. Samorządowego:
Kędzior w. r.

Członek T. W. S.
J. Pawłowski w. r.

Rozporządzenie powyższe zatwierdza się:
Minister Robót Publicznych:
J. Moraczewski w. r.

Minister Skarbu:
P. Czechowicz w. r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Składkowski w. r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Niezabytowski w. r.

L. Ad. 4566/27.

LW. 49. 228/26. Lwów, dnia 21 grudnia 1926.
IV

ROZPORZĄDZENIE

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 21 grudnia 1926 roku o poborze specjalnych dopłat na utrzymanie szpitali krajowych w czterech województwach małopolskich w I kwartale 1927 roku.

Na podstawie art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. u. R. P. Nr. 94, poz. 747), tudzież § 20, rozporządzenia II Ministra Spraw wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317) pobierane będą od gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w województwach Krakowskiem, Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem w I kwartale 1927 r. specjalne dopłaty na częściowe pokrycie kosztów utrzymania krajowych szpitali we Lwowie i Krakowie tudzież zakładów dla umysłowo chorych w Kulparkowie i Kobierzynie według następujących zasad:

§ 1.

Sumę specjalnych dopłat ustanawia się w wysokości 20 procent wydatków netto przewidzianych w preliminarzu budżetowym Tymczasowego Wydziału Samorządowego na rok 1926. na utrzymanie czterech krajowych szpitali i zakładów w kwocie 925.000 zł.

Wysokość zatem specjalnych dopłat wynosić będzie w I kwartale 1927 r. — 231.250 złotych.

§ 2.

Za podstawę rozkładu tych dopłat specjalnych na poszczególne miasta i powiatowe związki komunalne służy przeciętna roczna ilość dni leczenia w trzechleciu 1922 do 1924 r., według przynależności leczonych do każdego miasta, względnie powiatu samorządowego. Przypadające na każde miasto i na każdy po-

wiatowy związek komunalny dopłaty oblicza i podaje do wiadomości zarządów miast i powiatowych Związków komunalnych Tymczasowy Wydział Samorządowy.

§ 3.

Zarządy miast i powiatowych związków komunalnych obowiązane są przypadające na nie dopłaty wstawić do swych budżetów i pokryć je ze swych ogólnych dochodów.

Dopłaty winny być uiszczone do końca marca 1927 roku.

§ 4.

Spory wynikłe między Związkami komunalnemi a Tymczasowym Wydziałem Samorządowym o stosowanie art 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów. komunalnych rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Tymczasowy Wydział Samorządowy.
Przewodniczący:
Kędzior w. r.

Członek T. W. S.
J. Pawłowski w. r.

L. Sm. 332/27.

LW. 14. 314/27.
IV. Lwów, dnia 19 marca 1927.

ROZPORZĄDZENIE

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 19 marca 1927 roku o poborze specjalnych dopłat na utrzymanie szpitali krajowych w czterech województwach małopolskich w roku budżetowym 1927/28.

Na podstawie art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. u. R. P. Nr. 94, poz. 747), tudzież § 20 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. u. R. P. Nr 31, poz. 317) pobierane będą od gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w województwach Krakowskiem, Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem w roku budżetowym 1927/8 specjalne dopłaty na częściowe pokrycia wydatków na szpitalnictwo Małopolskie według następujących zasad:

§ 1.

Sume specjalnych dopłat ustanawia się w wysokości 20 procent wydatków netto przewidzianych w preliminarzu budżetowym Tymczasowego Wydziału Samorządowego na rok 1927/8 na utrzymanie szpitalnictwa w kwocie 1.727.500 zł.

§ 2

Za podstawę rozkładu tych dopłat specjalnych na poszczególne miasta i powiatowe związki komunalne służy przeciętna roczna ilość dni leczenia w trzechleciu 1924 do 1926, według przynależności leczonych do każdego miasta, względnie powiatu samorządowego. Przypadające na każde miasto i na każdy powiatowy związek komunalny dopłaty oblicza i podaje do wiadomości zarządów miast i powiatowych Związków komunalnych Tymczasowy Wydział Samorządowy.

§ 3.

Zarządy miast i powiatowych Związków komunalnych obowiązane są przypadające na nie dopłaty wstawić do swych budżetów i pokryć je ze swych ogólnych dochodów.

Dopłaty winny być uiszczone w 4-ch równych ratach kwartalnych płatnych:
I-sza do dnia 30 czerwca 1927 r.
II-ga do dnia 30 września 1927 r.
III-cia do dnia 31 grudnia 1927 roku.
IV-ta do dnia 31 marca 1928 roku.

§ 4.

Spory wynikłe między Związkami komunalnemi a Tymczasowym Wydziałem Samorządowym o stosowanie art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa.

Tymczasowy Wydział Samorządowy.
Przewodniczący:
Kędzior w. r.

Członek T. W. S.
J. Pawłowski w. r.

L. Sm. 3371/27.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI W KATOWICACH.

L. A. — 353/30. Katowice, dnia 3 marca 1927.

Przewóz promem na rzece Przemszy w gminach Dzieckowice—Jeleń.

OGŁOSZENIE.

Wilhelm Penczek z Dzieckowic i Jan Gołczyk z Jelenia z jednej strony, oraz Antoni Nocoń z Jelenia z drugiej strony wnieśli prośby o pozwolenie na urządzenie i utrzymanie przewozu za pomocą promu przez rzekę Przemszę w klm. 13 w gminach Dzieckowice—Jeleń.

Podając powyższe do publicznej wiadomości Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach w porozumieniu z Urzędem Wojewódzkim w Krakowie zarządza niniejszem:

1) Wyłożenie odnośnych projektów technicznych do publicznego wglądu w Starostwie w Chrzanowie, oraz w Urzędzie Okręgowym w Imielinie przez przeciąg czasu 4 tygodni, to jest od dnia 27 marca b. r. do 24 kwietnia b. r.

2) Komisyjne dochodzenie na miejscu, które rozpocznie się w czwartek dnia 28 kwietnia 1927 roku o godzinie 11.

Umotywowane podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i odszkodowań można wnieść do 26 kwietnia 1927 r. do Starostwa w Chrzanowe, albo do Urzędu Okręgowego w Imielinie, nadto w trakcie samego dochodzenia komisyjnego na ręce Przewodniczącego komisji.

Interesenci, którzy we wskazanym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywanie nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ad. 3654/27. Za Wojewodę:

Dr. Przybyłowicz, w. r.
Naczelnik Wydz. Ad.

STAROSTWO W BOCHNI.

L. 8074/V. Bochnia, dnia 2 marca 1927 r.

Ks. Kazimierz Lubomirski — urzadzenie młyna turbinowego na potoku Leksandrówka w Wiśniczu starym, powiat Bochnia.

OBWIESZCZENIE.

Starostwo w Bochni w imieniu i zastępstwie Województwa Krakowskiego podaje niniejszem na podstawie upoważnienia tegoż województwa z dnia 16 października 1926 roku L. A. S. 9670 ex 1926 i po myśli §§ 190, 195 i następnych ustawy wodnej z 19 września 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 102 poz. 936 do wiadomości, że ks. Kazimierz Lubomirski zamierza wybudować i urządzić młyn turbinowy na potoku Leksandrówka pod Zamkiem w gminie Wiśnicz Stary, pow. Bochnia.

Celem stwierdzenia czy i pod jakimi warunkami propjektowana budowa jest dopuszczalna ze względów prawno-publicznych zarządza Starostwa w imieniu i zastępstwie Województwa Krakowskiego dochodzenie na miejscu z przybraniem znawców i stron interesowanych na *dzień 4 maja 1927 roku godzina 10 rano.*

Plany i opis techniczny wyłożone będą do publicznego przeglądu w Starostwie w biurze Nr. 3, w czasie od 15 marca 1927 roku do 2 maja 1927 roku.

Interesowani, którzy najdalej w dniu dochodzenia nie wniosą zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Złożone po upływie tego terminu podania nie będą rozpatrywane o tem samem postępowaniu, a to stosownie do postanowień § 196 powołanej ustawy.

Starosta:

Podobiński w. r.

L. Pr/Bg. 2434/27.

STAROSTWO W BRZESKU.

L. 7849/BU. Brzesko, dnia 25 lutego 1927.

August Lizak, konces na przewóz promem przez Wisłę między Górką a Sokołowicami.

OBWIESZCZENIE.

August Lizak w Górce, powiat Brzesko wniósł prośbę o udzielenie mu pozwolenia wodno-prawnego na utrzymanie stałego przewozu promem linowym przez Wisłe między Górką, pow. Brzesko z Sokołowicami pow. Pińczów w klm. 145.

Podając powyższe do powszechnej wiadomości, Starostwo w Brzesku działajac w imieniu i zastępstwie Województwa Krakowskiego na podstawie upoważnienia udzielonego reskryptem z 2 stycznia 1926 L A. 7008 ex 1925 zarzadza niniejszem — zgodnie z postanowieniami Rozdz. II Cz. VI. Ustawy wodnej z 19 października 1922 Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936 rozprawe komisyjna na miejscu w Górce na dzień 28 kwietnia 1927 roku o godzinie 11 przed południem celem stwierdzenia, czy i o ile zamierzony przewóz dopuszczalny jest ze stanowiska dobra publicznego bezpieczestwa i praw osób trzecich.

Punkt zborny komisji w Urzedzie gminnym w Górce w dniu rozprawy o godzinie 10.30 przed południem

O tem zawiadamia się wszystkie strony interesowane z tem, że plany i opisy techniczne projektowanego przewozu wyłożono do publicznego wgladu w Starostwie w Brzesku w godzinach urzedowych w czasie *od 1 marca do 27 kwietnia 1927 roku* i że ewent. zarzuty, względnie oświadczenia przeciw udzieleniu tego pozwolenia wolno wnosić do Starostwa w Brzesku pisemnie lub ustnie do protokółu poczawszy od 1 marca do 27 kwietnia 1927 roku, a najpóźniej w trakcie samej rozprawy komisyjnej na ręce Przewodniczacego Komisji.

Równocześnie Starostwo ostrzega, że ci, którzy w wyżej określonym terminie lub w toku rozprawy komisyjnej nie podniosa przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów traca do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego żadać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegajacych szkodzie, albo też odszkodowania gdyby takie urzadzenia nie dały sie pogodzić z przedsiebiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta:

Hanik w. r.

L. Pr/Bg. 2231/27.

STAROSTWO W CHRZANOWIE

L. 8536/27/2.

Sprawa wodna.

Chrzanów, dnia 16 marca 1927 r.

OBWIESZCZENIE.

Starostwo w Chrzanowie na zasadzie art. 195 i następnych ustawy wodnej z dnia 9 września 1922 Dz. P. R. P. Nr. 102, poz. 936 podaje niniejszem do powszechnej wiadomości że Zarząd Zakładów Warszawskiego Towarzystwa kopalń węgla i Zakładów hutniczych w Niemcach — zamierza wybudować jaz na rzece Białej Przemszy, na terytorjum gminy Długoszyn — celem wyczerpania wody do wodociągów na użytek kopalni i okolicznych wsi kolonii robotniczych, przy pomocy istniejących pomp. Celem stwierdzenia czy i pod jakiemi warunkami projektowana budowa jest dopuszczalna ze względów prawno-publicznych, zarządza Starostwo dochodzenie komisyjne na miejscu z przybraniem znawców i stron interesowanych *na dzień 7 maja (sobota) 1927.*

Plany i opis techniczny wyłożone są do publicznego wglądu w Starostwie w biurze Nr 3.

Interesowani, którzy najdalej w dniu dochodzenia nie wniosą zarzutów tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Złożone po upływie tego terminu podania nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu, a to stosownie do postanowień art. 196. powołanej ustawy wodnej.

Komisja zbierze się na miejscu zamierzonej budowy koło budynku pomp w Długoszynie o godzinie 9-tej rano.

Starosta: *Trześniowski* w. r.

L: Pr/Bg. 3046/27.

STAROSTWO W CHRZANOWIE

L. 6219/27/2.

Chrzanów, dnia 23 marca 1927.

S. A. Fabryka Portland-cementu „Szczakowa" — zmiana łożyska i brzegów potoku „Łużnik" w gminie Ciężkowice.

OBWIESZCZENIE.

Starostwo w Chrzanowie na zasadzie art. 195 i następnych ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. R. P. Nr. 102. poz 936. podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że Spółka Akcyjna Fabryka Portland-cementu „Szczakowa" zamierza uskutecznić zmianę łożyska i brzegów potoku „Łużnik" na własnej parceli I kat. 3915 gminy Ciężkowice celem uregulowania tego potoku.

Z powyższą parcelą I kat. 3915 gminy Ciężkowice graniczą z prawej strony biegu wody parcele I kat 3921, 3914, 3913, 3912, i 3911 gminy Ciężkowice — zaś z lewej strony parcela I kat. 1301 bm. Szczakowa, wchodząca w skład pola granicznego „Barbara" własność Jaworznickich komunalnych kopalń węgla SA. w Jaworzniu.

Celem stwierdzenia, czy i pod jakimi warunkami projektowana zmiana jest dopuszczalna ze względów prawno - publicznych — zarządza Starostwo dochodzenia komisyjne na miejscu z przybraniem znawcy i stron interesowanych na dzień *10 maja 1927 r.* (wtorek).

Plany i opis techniczny wyłożone są do publicznego wglądu w Starostwie w biurze Nr 3.

Interesowani, którzy najdalej w dniu dochodzenia nie wniosą zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Złożone po upływie tego terminu podania nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu, a to stosownie do postanowień art 196. powołanej ustawy wodnej.

Komisja zbierze się na miejscu w Dyrekcji fabryki cementu w Ciężkowicach-Pieczyska o godzinie 7-mej rano.

Starosta: *Trześniowski* w. r.

STAROSTWO W DĄBROWIE.

L. 5879/2/1927.

Dąbrowa, dnia 27 lutego 1927.

OBWIESZCZENIE.

Starostwo w Dąbrowie na podstawie art. 209 ust. z dnia 19/IX 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 102 p. 936 podaje po myśli art. 195 tej ustawy do publicznej wiadomości, że wskutek prośby Tymczasowego Komitetu dla zawiązania spółki wodnej w Mędrzechowie z dnia 17 lipca 1926 — odbędzie się wodno-prawne dochodzenie na miejscu w Mędrzechowie przy współudziale znawcy technicznego w sprawie zawiązania Spółki wodnej dla osuszenia gruntów w Mędrzechowie i udzielenia konsensu na wykonanie robót meljoracyjnych dnia *28 kwietnia 1927 r.* o godzinie 10-tej rano, a w razie potrzeby również w dniu 29 kwietnia 1927 r.

Plany sytuacyjne, projekty wykonania robót, kosztorysy, opisy techniczne, oraz wykazy gruntów wchodzących w obręb konkurencyjny, są wyłożone w Starostwie w Dąbrowie w biurze Nr. 12 w godzinach urzędowych do publicznego przeglądu *od dnia 1 marca 1927 do 27 IV 1927* i do tegoż Starostwa wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym powyżej terminie lub najpóźniej w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów tracą do nich rawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywa-

nia urządzań zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *A. Kopeć* w. r.

WYDZIAŁ POWIATOWY
W ROPCZYCACH

L. 823/27.

Ropczyce, dnia 1 marca 1927.

OBWIESZCZENIE

o poborze specjalnych opłat drogowych na utrzymanie dróg powiatowych w powiecie samorządowym Ropczyce.

Wydział powiatowy w Ropczycach, zgodnie z art. 47 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. Nr. 94 poz. 747) podaje do publicznej wiadomości, że na podstawie art. 19 ustawy z dnia 10/XII 1920 o utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 32 ex 1921) pobrane będą na utrzymanie dróg powiatowych w r. 1927 przez ropczycki powiatowy Związek komunalny na zasadzie statutu z dnia 11 stycznia 1927, zatwierdzonego przez Województwo krakowskie reskryptem z dnia 24 lutego 1927 L. Sm. 1578 ex 1927 specjalne powiatowe opłaty drogowe od płatników państwowego podatku gruntowego, przemysłowego i od nieruchomości w łącznej kwocie 125.774 zł. 72 gr.

Sekretarz: *Kwiatkowski* wr.   Komisarz rządowy—Starosta: *Loret* wr.

L. Pr./Bg. 2547/27.

STAROSTWO W TARNOWIE.

L. 4352/27/4.

Tarnów, dnia 16 lutego 1927.

Spółka wodna drenarska
dla odwodnienia i drenowania
gruntów w Krzyżu — wykonanie
robót drenarskich.

OBWIESZCZENIE.

Spółka wodna drenarska w Krzyżu zatwierdzona rezolucją tut. Starostwa z 22/IX 1926 L 44610/26 wniosła prośbę do tut. Starostwa o udzielenie jej zezwolenia na wykonanie i utrzymanie robót drenarskich (meljoracyjnych) na gruntach o łącznym obszarze 583 ha. 63 ar. 19 m. 2 w Krzyżu według przedłożonych Starostwu planow meljoracyjnych. — Celem stwierdzenia dopuszczalności tych urządzeń wodnych względnie przepisania warunków co do projektowanych robót meljoracyjnych — Starostwo w Tarnowie na zasadzie i po myśli art. 45 i 187 ustawy wodnej z 19. IX. 1922 d. u. Rp. Nr. 102 rozpisuje na *dzień 23 kwietnia 1927* o godzinie 10 przedpołudniem na miejscu rozprawę komisyjną, na którą wzywa wszystkie strony interesowane. — Projekt techniczny, oraz dotyczące plany wyłożone są w Starostwie w Tarnowie biuro Nr. 9 od dnia dzisiejszego do dnia komisyjnego i mogą być przeglądane przez strony interesowane w godzinach urzędowych. — O powyższem podaję do publicznej wiadomości z wyjaśnieniem, że wszystkie strony interesowane mają prawo wnosić do Starostwa w Tarnowie podania lub protokolarne oświadczenia i zarzuty przeciw udzieleniu pozwolenia na urządzenie i wykonanie zamierzonych robót i budowli wodnych — jak również żądania w przedmiocie wniesienia i utrzymania urządzeń lub wypłaty odszkodowania. Zarzuty te, lub żądania mają być wniesione albo przed dniem komisyjnych dochodzeń wodnoprawnych, t. j. przed *23 kwietnia 1927* do Starostwa w Tarnowie podania lub protokolarne oświadczenia nej. — Który z interesowanych nie zgłosi we wskazanym wyżej terminie lub podczas dochodzenia komisyjnego zarzutów albo żądań — traci do nich prawo i może przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Krupiński* w. r.

L. Pr./Bg. 2122/27.

STAROSTWO W TARNOWIE.

L. 11546/27/4.

Tarnów, dnia 17 marca 1927.

Stanisław Bosowski — konsens
na spiętrzenie wody na potoku
Szwedce celem uzyskania siły
wodnej dla popędu młyna i tartaku
w Bistuszowej i na urządzenie tego
młyna i tartaku.

OGŁOSZENIE.

Stanisław Bosowski, właściciel dóbr w Bistuszowej, wniósł prośbę o udzielenie mu konsensu na spiętrzenie wody na potoku Szwedce celem uzyskania siły wodnej dla popędu młyna i tartaku w Bistuszowej, położonych na pp. bud. L. kat. 31 i 32 oraz ppg. Lk. 187/1. 166 i 185 oraz na urządzenie tego młyna i tartaku.

Celem zbadania dopuszczalności urządzenia tych budowli wodnych oraz ich uruchomienia Starostwo w Tarnowie na podstawie reskryptu Województwa w Krakowie z 30 listopada 1926 r. L. A. S. 11179 ex 1926 imieniem i w zastępstwie Województwa Krakowskiego działając po myśli i na zasadzie art. 45 i 186 ustawy wodnej z 19 września 1922 r. D. U. R. P. Nr. 102 poz. 936 rozpisuje i wyznacza na dzień 21 maja 1927 r. godzina 11 przedpołudniem na miejscu rozprawę komisyjną, na którą wzywa wszystkie strony interesowane.

Projekt techniczny, oraz plany budowli wodnych wyłożone są w Starostwie w Tarnowie biuro Nr 9 do publicznego każdemu interesowanemu wolnego przeglądu w godzinach urzędowych.

Wszyscy interesowani mają prawo wnosić do Starostwa w Tarnowie działającego imieniem i w zastępstwie Województwa Krakowskiego, podania lub protokularne oświadczenia przeciw udzieleniu pozwolenia prawno-wodnego i przemysłowego na urządzenie i uruchomienie budowli wodnych, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń lub wypłaty odszkodowań.

Zarzuty te lub żądania mają być wniesione albo przed dniem komisyjnych dochodzeń wodno - prawnych t. j. przed dniem 21 maja 1927 r. do Starostwa w Tarnowie względnie na samej rozprawie komisyjnej.

Który z interesowanych nie zgłosi we wskazanym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego zarzutów lub żądań, traci do nich prawo i może przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie albo też osdzkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Krupiński* w. r.

L: Pr./Bg. 3580/27.

OKRĘGOWY URZĄD ZIEMSKI W KRAKOWIE

Nr. R. 1980.

Kraków, dnia 18 lutego 1927.

OGŁOSZENIE

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 39 z 1926 r. poz. 244) i p. b. §. 32 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 29. IV. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52 z 1926 r. poz. 306) Okręgowy Urząd Ziemski w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Krakowie na posiedzeniu jawnem w dniu 10 grudnia 1926 r. postanowiła.

1) zatwierdzić wniosek stron o wdrożenie postępowania scaleniowego w gminie Pawęzów powiatu tarnowskiego, złożony w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Tarnowie w dniu 12 maja 1926 r.

2) Objąć obszarem scalenia grunty zapisane w księdze gruntowej gminy katastralnej Pawęzów w wykazach od 1—238 w obszarze 376 ha 11 a 28 m. kw.

Za Prezesa: *Adam Ruebenbauer* w. r.

L: Pr./Bg. 3510/27.

Warszawska Dyrekcja Dróg Wodnych
Wydział Górnej Wisły w Krakowie.

Do L. 750/R. ex 1927 r.

OGŁOSZENIE PRZETARGU

na dostawę materjałów faszynowych dla robót regulacyjnych na Wiśle w okresie budowlanym od 1-go kwietnia do 31-go marca 1928.

W biurze Zarządu Dróg Wodnych w Krakowie, ul. Rybacka 15 odbędzie się przetarg ofertowy na dostawę materjałów faszynowych dnia 27-go kwietnia 1927 o godzinie 11-tej.

Roczne zapotrzebowanie wynosi:

1) od km 84 do km 120
4.000 m^3 faszyn i 2.600 kóp kołków faszynowych

2) od km 120 do km 140
3.000 m^3 faszyn i 2.000 kóp kołków faszynowych

3) od km 140 do km 160.5
15.000 m^3 faszyn i 3.200 kóp kołków faszynowych.

Dla każdego z wymienionych odcinków rzeki należy przedłożyć osobną ofertę, ostemplowaną znaczkiem stemplowym na 3 zł. w zamkniętej i opieczętowanej kopercie z napisem:

„Oferta do przetargu na . . . . . w dniu . . . . 1927, w Krakowie odbyć się mającego dla rzeki . . Wisły od km . . . do km . . ."

Do każdej oferty ma być dołączony dowód złożenia w Kasie Skarbowej wadjum w wysokości 5% od oferowanej jednorocznej dostawy.

Oferty wniesione po godzinie 11-tej danego dnia, lub do innego urzędu, albo niezaopatrzone w znaczek stemplowy, bez wadjum lub niesporządzone według przepisanego wzoru i zawierające nieuzasadnione dopiski nie będą uwzględnione.

Szczegółowych informacji dotyczących jakości, ilości i czasu dostawy oraz szczegółowych i ogólnych warunków dostawy wzoru oferty i wzoru umowy, udzielać będzie w godzinach urzędowych Zarząd Dróg Wodnych w Krakowie.

Z Warszawskiej Dyrekcji Dróg Wodnych
Wydziału Górnej Wisły

Kraków 5 kwietnia 1927 r.

Za dyrektora: *Poźniak* w. r.

L: Pr./Bg. 4017/27.

PRZENIESIENIA.

a) Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł:

1) referendarza w VII st. sł. Piotra Widucha ze Starostwa w Żywcu do starostwa w Gorlicach;

2) referendarza lekarskiego w Urzędzie Wojewódzkim Dra Wojciecha Kurzyńca do Dąbrowy i przydzielił do służby w tamtejszem Starostwie w charakterze lekarza powiatowego;

3) lekarza powiatowego w Żywcu Dra Leona Kępińskiego na stanowisko lekarza powiatowego przy Starostwie w Krakowie;

4) prow. urzędnika VIII st. sł. Dra Feliksa Jelonka z Krakowa do Żywca na stanowisko tamtejszego lekarza powiatowego.

b) Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeniósł:

1) pow. lekarza wet. Anatola Proskurnickiego z Mielca do Chrzanowa i przydzielił do służby w tamtejszem Starostwie;

2) pow. lekarza wet. Władysława Kozłowskiego z Chrzanowa do Mielca i przydzielił do służby w tamtejszym Starostwie.

c) Pan Minister Robót Publicznych przeniósł: z 1/4 1927 z etatu Warszawskiej Dyrekcji Dróg Wodnych radcę budown. w VI. st. sł., inż. Mieczysława Langera, inż. dróg wodnych w VII st. sł. inż. Witolda Leśniaka na etat personalny Urzędu wojewódzkiego O. D. R. P. w Krakowie.

d) Wojewoda Krakowski przeniósł:

1) referendarza w VIII st. sł. Kazimierza Malika z Nowego Targu do Nowego Sącza;

2) referendarza w VIII st. sł. Jana Gruchacza z Oświęcimia do Pilzna;

3) urzędnika referendarskiego, Włodzimierza Urbańskiego z Brzeska do Nowego Sącza;.

4) prakt. administr. I. kategorji Dobiesława Pileckiego z Krakowa do Nowego Targu;

5) urzędn. IX. st. sł. III. kategorji Stanisława Poznana z Gorlic do Oświęcimia;

6) urzędnika X. st. sł. III. kategorji Erazma Wójcickiego z Krakowa do Makowa;

7) urzędnika X. st. sł. III. kategarji Jana Przybyszowskiego z Bochni do Tarnowa;

8) urzędnika XII. st. sł. III. kategorji Annę Dobrzańską z Makowa do Krakowa i przydzielił ad 1—7) do służby przy Starostwach, ad 8) przy Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych.

Inż. Jan Kokesz, zamieszkały w Jaśle na podstawie dekretu Urzędu wojewódzkiego, O. A. R. P. w Krakowie, z dnia 29 stycznia b. r. L:I-4641 1926 r. uprawniającego go do używania tytułu i wykonywania czynności mierniczego przysięgłego złożył dnia 5 lutego do rąk Starosty w Jaśle przepisaną przysięgę służbową.

Dyrektor Okr. Dyr. Rob. Publ.: *Inż. H. Dudek.*

Emerytowany starszy geometra ewidencyjny, Władysław Sendecki, zamieszkały w Gorlicach, na podstawie dekretu tut. Urzędu Wojewódzkiego O. D. R. P. z dnia 8 marca b. r. L:I-941/27, uprawniającego go do używania tytułu i wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego, złożył dnia 16 marca b. r. do rąk Starosty w Gorlicach przepisaną przysięgę służbową.

UNIEWAŻNIENIE LEGITYMACJI I DOKUMENTÓW OSOBISTYCH Z POWODU ZGUBY.

1) Licencja szoferska Caspra Hendrika Fischera zagubioną. L. Pr./Bg. 3835/27.

2) Legitymacja Nr 10818 nauczyciela w Jastwi Józefa Hojnowskiego. L. Pr./Bg. 3423/27.

3) Legitymacja nauczycielki w Trzebini Stefanji Kościńskiej. L. Pr./Bg. 3421/27.

4) Legitymacja członkowska Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Białej Elzy Kapellner. L. Pr./Bg. 2301/27.

5) Legitymacja członkowska Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Białej Marji Kohut. L. Pr./Bg. 3089/27.

6) Legitymacja kolejowa nauczycielki w Liszkach Genowefy Ręgorowicz. L. Pr./Bg. 3132/27.

7) Legitymacja nauczycielska Tadeusza Sysło słuchacza Instytutu Ped. Sp. w Warszawie. L. Pr./Bg. 3017/27.

8) Legitymacja nauczycielska Nr. 8937 z 13/V 1925, nauczycielki w Porębie Felicji Synowiec. L. Pr/Bg. 2696/27.

9) Legitymacja kolejowa Nr. 10047 nauczycielki w Jaślanach Aleksandry Witkowskiej. L. Pr/Bg. 2467/27.

10) Legitymacja urzędnicza Nr. 11930 nauczycielki w Zelczynie Marji Stankiewiczówny. L. Pr/Bg 1855/27.

11) Legitymacja urzędnicza naucz. w Jaśle Marji Rymarzówny. L. Pr/Bg. 1794/27.

12) Legitymacja kolejowa nauczycielki w Wieprzu od Żywiec Marji Lankoszowej. L. Pr/Bg. 3648/27.

13) Legitymacja szoferska Tedeusza Damskiego z Krakowa. L. Pr/Bg. 3950/27.

14) Dokument szoferski i karta rejestracyjna Józefa Łukaszczyka. L. Pr/Bg. 4022/27.

WOJEWODZTWO KRAKOWSKIE.

L. ZP. — 3052 ex 1927.

Kraków, dnia 5 kwietnia 1927 r.

Mr. farm. Henryk (Hirsch) Rosenbaum,
koncesja aptekarska.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie postanowień par. 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo krakowskie podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Henryk (Hirsch) Rosenbaum, zamieszkały w Krakowie—Podgórzu wniósł dnia 2 kwietnia 1927 roku do Województwa krakowskiego podanie o koncesję na nową publiczną aptekę w Krakowie, ze stanowiskiem:

1) przy całej ulicy Bożego Ciała po obu stronach lub

2) przy ul. św. Józefa na całej długości po obu stronach lub

3) przy ul. Miodowej na przestrzeni od Nr. 1—16 po obu stronach lub

4) przy ul. Estery na przestrzeni od Nr. 8—16, względnie przy placu Nowym na przestrzeni od Nr. 6 do 10 lub

5) przy placu Wolnica na przestrzeni od Nr. 1 do 11-go włącznie.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych posiadaczy aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożeni w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w czterech tygodniach licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Magistratu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę: *Dr. Wróblewski* w. r.

KRAKOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI.
WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

L: 3464/Sm/27 Kraków dnia 5 kwietnia 1927.

Józefa z Ozimków 1-voto Trzos
2-voto Gucko: wyśledzenie.

Do Magistratu stol. m. Krakowa, Wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego.

Wojewodztwo w Kielcach przesłało tutejszemu Urzędowi Wojewódzkiemu pismo Przewodniczącego Wydziału Powiatowego Sejmiku Iłżeckiego w Wierzbniku z 21 stycznia 1927, Nr. 737/14/26, o następującej treści:

„W 1922 r. zamieszkiwała we wsi Parszów, gminy Wielkawieś, Józefa Gucko z Oziomków, 1-voto Trzos, która pozostawiwszy w ochronce w Wąchocku dwoje dzieci: syna Stefana i córkę Czesławę, wyjechała w niewiadomym kierunku.

Wymienione dzieci, w dniu 26 maja 1923 r. zostały umieszczone w Zakładzie Wychowawczym dla sierót w Mircu. Chłopiec, Stefan Trzos, urodził się w dniu 22 sierpnia 1913 r. we wsi Chlewnia, gminy Grodzisk, powiatu Błońskiego, zaś dziewczynka Czesława nie posiada żadnych dokumentów i data i miejsce urodzenia jej dotychczas nie zostały ustalone.
Po przeprowadzonej w tej sprawie korespondencji stwierdzono, że rodzice wymienionych dzieci Antoni i Józefa z Oziomków małż. Trzos, przynależą do wsi Lubiejew, gminy Chodaków, powiatu Sochaczewskiego. Antoni Trzos zmarł w m. Sochaczewie, lecz daty śmierci nie ustalono. Daty i miejsca urodzenia Czesławy Trzos również nie ustalono, ponieważ ks. ludności gm. Chodaków zostały zniszczone w czasie wojny. Donosząc o powyższem, upraszam o zarządzenie poszukiwania wymienionej na wstępie Józefy z Ozimków 1-voto Trzos, 2-voto Gucko, a w razie odnalezienia o wezwanie jej do udzielenia następujących informacyj: w której parafji i kiedy wyszła ona drugi raz zamąż za Guckę, gdzie obecnie Gucko się znajduje i do której gminy przynależy, oraz w której parafji i kiedy został spisany akt urodzenia jej córki Czesławy.

Jednocześnie nadmieniam, że Starosta Sochaczewski pismem z dnia 12 kwietnia 1925 r. L: 4938 zakomunikował, że wspomniana Józefa Trzos miała przebywać u swej córki Anny Trzos, zamieszkałej w m. Czeladzi przy ulicy Mostowej, lecz czynione przez II-gi Komisarjat Policji Państwowej pow. Będzińskiego poszukiwania, nie dały pozytywnego wyniku. Przewodniczący Wydziału Powiatowego".

Zawiadamiając o powyższem, poleca się Magistratowi, Starostwu, zarządzić poszukiwania za obecnem miejscem pobytu Józefy 1-voto Trzos, 2-voto Gucko i donieść Województwu o wyniku.

Za wojewodę: *Zawadzki* w. r.

Drukarnia Gronusia i Orłowskiego, Kraków, ul. Stolarska L. 6. — Nr. telofonu 1018.